

PROZA

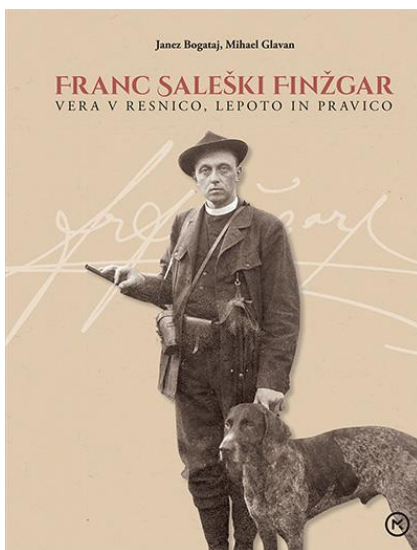
Milica Antić Gaber: NEPOZABNE

Nepozabna knjiga o ženskah, ki ne smejo biti pozabljene.

Nepozabne je knjiga o petdesetih pogumnih Slovenkah, ki so vsaka na svojem področju spreminjale in utirale uveljavljene družbene norme ter sooblikovale našo skupnost. Skozi zgodbe občudujemo željo in delo posameznic, da počno, kar je bilo pred tem v večini dovoljeno le moškim. Ustvarjalke besedil in ilustracij so skrbno izbrale ženske, ki so delovale na različnih področjih. Med njimi najdemo policistko, igralko, kiparko, pisateljico, zdravnico itd. Poleg njihovih osebnih zgodb spoznamo tudi čas, v katerem so živele, in kako so bile ženske takrat vrednotene. (Vir: Dobre knjige)

Janez Bogataj, Mihael Glavan: FRANC SALEŠKI FINŽGAR

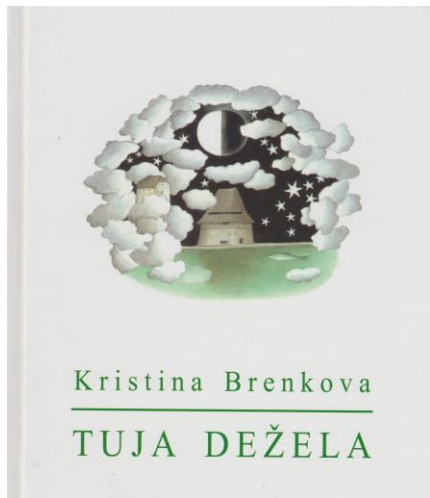

Življenje in delo Franca Saleškega Finžgarja.

Franc Saleški Finžgar je bil že za časa svojega življenja karizmatična osebnost. Ob svojem duhovniškem poklicu je bil tudi pisatelj, ki je s svojimi povestmi, romani in dramskimi besedili razveseljeval in osvajal ljudske množice. Deloval je tudi kot urednik, publicist, založnik in bil ustanovni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti in tako v medvojnih in še povojnih letih zaznamoval slovensko kulturno prizorišče. Ob 150. obletnici pisateljevega rojstva je izšel album, ki predstavlja njegovo izredno zanimivo življenjsko pot in bogato ustvarjalno delo. Biografski del z analizo njegove leposlovne ustvarjalnosti je pripravil Mihael Glavan, svoje spomine na življenje s stricem pa je doživeto in slikovito opisal Janez Bogataj.

Kristina Brenk: TUJA DEŽELA

Rahločutno tkan gobelin utrinkov in sklenj iz pisateljčinega otroštva, ki nas uči odprtosti in sprejemanja stvari.

Kristina Brenkova, priljubljena pisateljica, pesnica, dramatičarka, prevajalka in prva urednica otroških in mladinskih knjig pri nas, je v knjigi Tuja dežela popisala spomine na štiri leta svojega šolanja v uršulinskem samostanu v Mariboru. Ko je stopila čez prag otroštva, je morala v tujo deželo. Odraščanje je prinašalo različna spoznanja, trpljenja in radosti. V knjigi, ki jo je pisala okroglih štirideset let, obuja spomine na otroštvo, domačo dolino ter nam predstavi stare predmete in obrede. Uči nas odprtosti in sprejemanja stvari.

Snežana Brumec: EDEN IZMED NAS

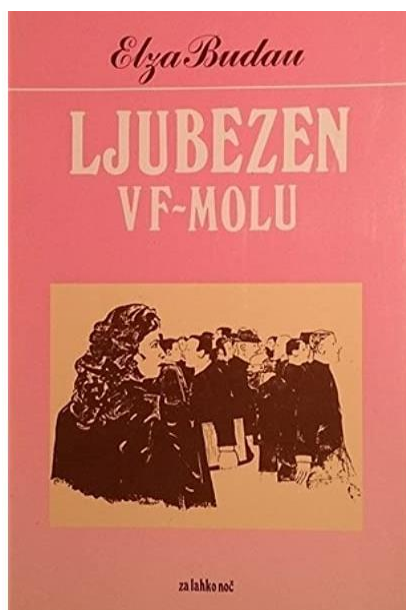

Življenjska zgodba enega najobetavnejših medvojnih pilotov pri nas.

Pri Klemenovih v Cerknici se je Alojzij Knap rodil leta 1904 kot eden izmed petnajstih otrok. Za šesti rojstni dan ga je oče Andrej peljal na ogled letalske prireditve v Miren pri Gorici, na kateri je Edvard Rusjan opravil uspešen let z letalom Eda V. Rusjan je že naslednje leto tragično strmoglavil, Lojze pa je iz senika spuščal papirnate aviončke in si želel postati pilot. V tistih težkih časih se mu je želja uresničila. Z osemnajstimi leti je odšel v pilotsko šolo v Kragujevac in jo končal z odliko. Kar nekaj let je opravljal delo pilota na zemunskem letališču pri Beogradu in opravil oficirski izpit za pilota lovca. Bil je med najboljšimi, če ne najboljši pilot svoje generacije. Bil je čedne zunanosti in njegovo srce se je ogrelo za lepo Belo iz premožne in ugledne beograjske družine. Njeni starši so tej vezi nasprotovali. Po bleščeči zmagi na mednarodnem aeromitingu se je še ne devetindvajsetleten, podobno kot Rusjan 22 let pred njim, z letalom vred zrušil v Savo. Njegovo truplo so prepeljali v Cerknico, kjer je tudi pokopan. (Vir: Dobre knjige)

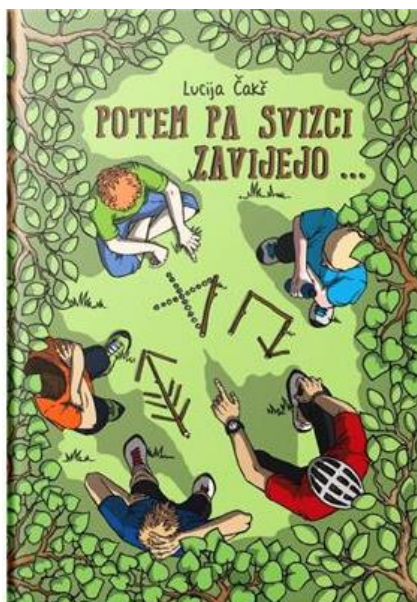
Elza Budau: LJUBEZEN V F-MOLU

Ljubezen na otoku.

Elza Budau v svojem romanu piše o poletni ljubezni v zrelih letih. Dogajanje je postavljeno na dalmatinski otok, kjer se glavna protagonista, Elza in tamkajšnji doktor, zaljubita. Roman se bere tekoče, prav lahko se je miselno preseliti na otok ter se vživeti v junaka. Izkaže pa se, da ljubezen v počitniškem okolju ni enaka tisti doma, saj sta ljubimca na otoku veliko bolj skrivnostna, vabljiva in brezskrbna.

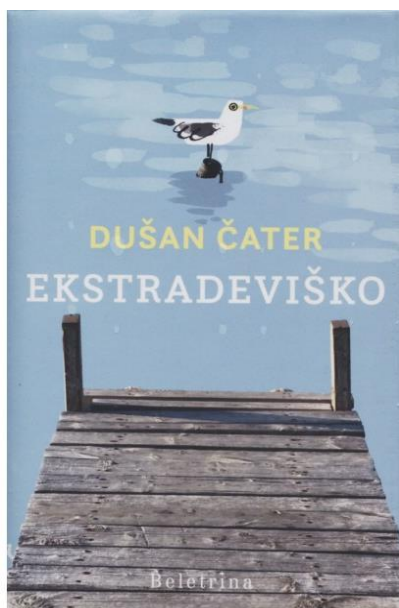
Lucija Čakš: POTEM PA SVIZCI ZAVIJEJO ...

Skavtski pustolovski roman.

V prvcu Potem pa Svizci zavijejo ... je avtorica Lucija Čakš združila doživetja petih fantov (14-letnega skavtskega vodnika in štirih šestošolcev), ki se s kolesi odpravijo na hajk v neznano, s pristnim skavtskim duhom, pronicljivimi medosebnimi odnosi, humorjem in pridihom pustolovščine. Vodnik Anže se prvič znajde v vlogi vodnika, vsi fantje se med seboj še spoznavajo, učijo, privajajo drug na drugega, še posebej intenzivno med prigodami na poti. Ovir in zapletov ne manjka. Dogajanje v knjigi je hkrati napeto in realistično, tako da bralca ne izpusti iz krempljev pozornosti. Knjiga je »skavtski roman«, a to še zdaleč ne pomeni, da je namenjen le skavtom.

Dušan Čater: EKSTRADEVIŠKO

Najlepše ptice so v kletkah.

Ekstradeviško je v prvi vrsti zgodba o sramu, o prikrivanju resnice v okolju, kjer vsi o vsakem in vsem vse vedo, in kjer so dogodki, nad katerimi bi se v nekoliko manj tradicionalnem okolju nihče več ne zgražal, še vedno globoko zakoreninjen tabu. Ekstradeviško pa je tudi roman o odraščanju in spolnem prebujanju, v katerem avtor ne komplicira, temveč vešče prepusti zgodbi, da se logično zapleta in razplete in kar kliče po bralcu, ki si bo z njo krajšal čas, brez da bi si dodatno zagrenil življenje, vrh vsega pa je še lepo zapisana. (Vir: Dobre knjige)

Avgust Demšar: RETROSPEKTIVA

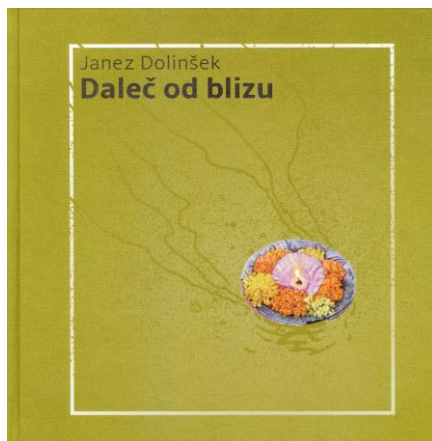

Inšpektor Vrenko preiskuje drugi primer.

V mariborski galeriji se med otvoritvijo retrospektive umetniških del Karola Korenike zgodi zločin. V moškem stranišču je nekdo z granitno kocko, ki je bila del umetniške instalacije, raztreščil glavo umetnikovemu sinu. Na dogodku je prisoten tudi inšpektor Vrenko, tako da lahko nemudoma prične s preiskavo. Stvari se dodatno zapletejo, ko naslednji dan najdejo mrtvo slikarjevo sestro. Ji je opešalo ostarelo srce ali ji je kdo pomagal na drugi svet? (Vir: Dobre knjige)

Janez Dolinšek: DALEČ OD BLIZU

»Intimno pričevanje o deželi, ki mi je dala preveč, da bi to lahko zadržal zase ...«

Ko prebiraš ta čudoviti potopis in mnogotere spomine na oddaljeno čarobno Indijo, se nehote postaviš v popotnikovo kožo in z njim okušaš intenzivno, čustveno, barvito, glasno in polno vonjav – protislovno deželo precej več od milijarde prebivalcev našega planeta. Pripovedni tok in avtorske fotografije se bralca dotaknejo z vso silovitostjo, da začuti popotnikove strahove, pričakovanja in izčiščujočo samost, ki se znova in znova vrača vsakič, ko popolnoma sam prestopi prag poznane, udobja in ustaljenih navad. Spoznavanje, da smo vsi eno, in sprejemanje drugačnosti, sta verjetno bistvo preobrazbe, ki se je v njem dogajala z vsakim novim obiskom te veličastne, neukrotljive in kontroverzne dežele. Kot bi se vračal piti iz čaše spoznanj, nuja, neustavljiva sila ... Ampak tudi Indija lahko v človeku prebudi le, kar je že v njem samem! (vir: Dobre knjige)

Mitja Duh: TEK ZA ŽIVLJENJEM

Mitja se je zato, da bi živel, pogнал v tek. V tek za življenjem.

Z Mitjo Duhom tečemo 250 krogov dobrodelnega teka po stadionu v Trbovljah. Med 100 km dolgo potjo se vrača v preteklost. V otroštvo, v mladost, ko je bil med najbolj obetavnimi učenci in športniki. Namesto življenja si je izbral cigarete, alkohol in droge. Zasvojen se je znašel v kletki mamil in kriminala. Mitja Duh zelo nazorno opisuje razmere v zaporu na Povšetovi in na Dobu. Nad njim so vladale močne psihoze, ki so ga pehale čez rob življenja. Vendar se je s trdno voljo pogнал v tek za življenjem. Najprej je tekel kroge po prostoru za sprehode v zaporu, danes teče maratone in ultramaratone. Ves čas teče za življenjem. (vir: Dobre knjige)

Renato Ferrari: MURVA FABIANIJEVIH

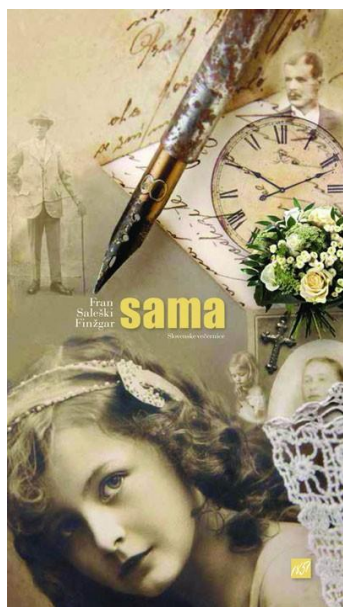
Fabianijeva murva kljubuje času in spremembam že več stoletij.

Nema priča življenj, ki so se začela, se razvijala in marsikdaj tudi končala v bližnji družinski domačiji, bi nam znala najbolje potrditi pripoved Renata Ferrarija, v kateri spoznamo Charlotte von Koffler (1827–1923), zadnjo veliko mater pomembne rodbine Fabianijevih, mamo arhitekta Maxa Fabianija in avtorjevo prababico. Sedemnajstletna Charlotte je živela razpeta med Trstom (svojim in maminim rojstnim mestom) in Bocnom (očetovi domovini). Poleti 1844 pa jo naključje in mamina izčrpanost vodita v oddaljeno kraško naselje blizu Štanjela. »Tam bo«, po zdravnikovih priporočilih, »gospa našla mir, dober zrak in prisrčnost.« Brez predsodkov, ki so takrat prevladovali med Tržačani, da je Kras pust in neprijazen, se mladenka pridruži mami, njeni spremljevalki in kuharici, ki naj bi v Kobdilju preživele le najtoplejše mesece tistega leta. Charlotti se Kras in Kraševci kmalu prikupijo. Njena radovednost in mladostniška zagnanost jo iz dneva v dan ženeta v odkrivanje neslutnih lepot Kobdilja in njegove okolice, ki mu bo ostala zvesta osem desetletij. Tam bo našla svoj novi dom ob ljubljennem sopotniku Antonu Fabianiju, s katerim bosta ustvarila veliko družino in pod streho spravila šestdeset trgatev.

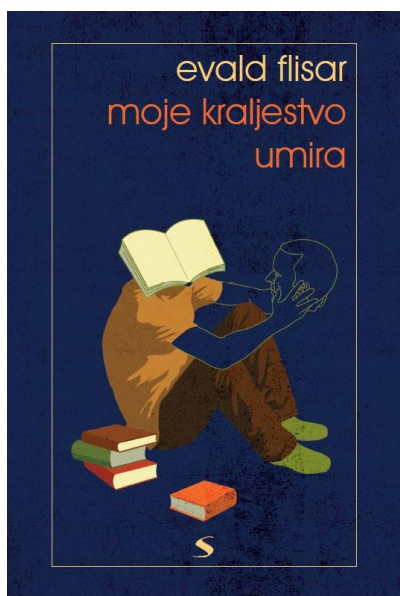
Fran Saleški Finžgar: SAMA

Povest Sama (prvič objavljena leta 1912) obravnava človeške usode, ki so aktualne še danes.

Alena Tropotec konča srednjo šolo, maturira, si želi postati dama, oditi stran od doma in biti samostojna. Zaposli se kot domača učiteljica nekje na vasi in poučuje Viktorja, sina bogatega trgovca Smrekarja. Že prvi dan naleti na Ivana Bresta, študenta z Dunaja. Spozna tudi druge vaščane, pri pisanju pisem pomaga Štefanu Smrekarju, ki je trgovec z lesom in goljufa pri prodaji. S prevaro si želi prisvojiti gozdove sovaščanke, v kar je nehote vpletena tudi Alena. Hkrati predstavlja usodo mladih, ki se s svojim poklicem znajdejo v brezobzirnem okolju goljufov in mogotcev na podeželju. Po vseh zapletih in dogodkih ostane sama ...

Evald Flisar: MOJE KRALJESTVO UMIRA

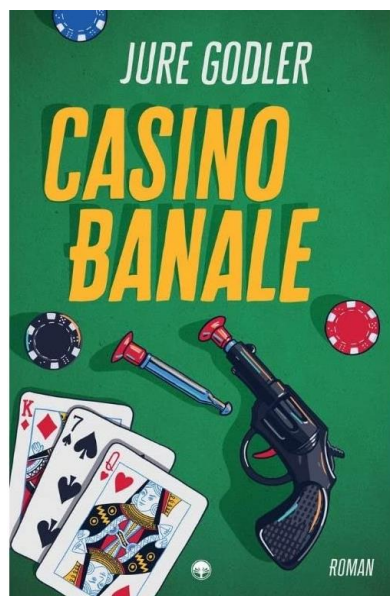

Roman govori o vas, o vsakem od nas.

V romanu *Moje kraljestvo umira* Flisar poskuša odgovoriti na marsikatera vprašanja, ki se porajajo pisateljem.

»Ko glavni junak, uspešen pisatelj, doživi blokado, se pred zlo usodo zateče v švicarsko kliniko Berghof. V njej se že zdravi kopica znanih imen svetovne literature, toda ali je klinika Berghof v resnici to, za kar se izdaja? In kakšno vlogo v romanu igra nema Šeherezada?

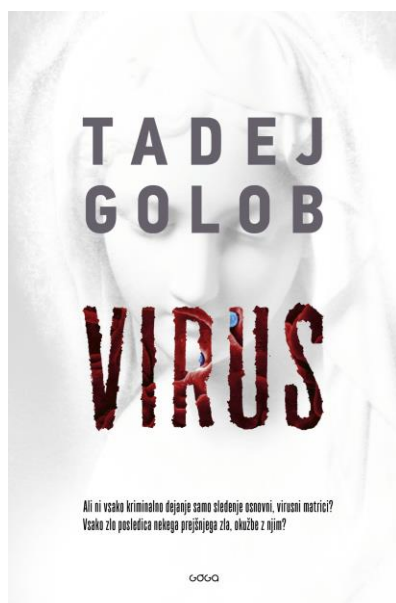
Če človek preveč zavzeto išče rdečo nit svojega življenja, se mu lahko zgodi, da zamudi življenje samo ali vsaj njegov dovršen del.« (Založba KUD Sodobnost International)

Jure Godler: CASINO BANALE

Satirična kriminalka v bondovski maniri.

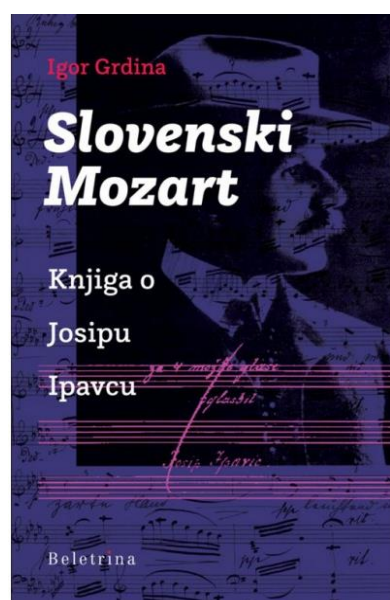
Satirična kriminalka opisuje dan v življenju dveh agentov: Spencerja S. Spencerja, strokovnjaka za kibernetško varnost, ki je bil poslan s strani britanske MI6, da slovenski obveščevalno-varnostni agenciji pomaga pri vdorih v računalniške sisteme, ki jim niso kos, in Filipa Novaka, njegovega slovenskega partnerja, s katerim preživljata preveč časa v gostilnah in neizživetih Bondovskih fantazijah. (Vir: Primus)

Tadej Golob: VIRUS

Četrty primer Tarasa Birse.

V kleti dolenske zidanice najdejo v cvičku plavajoče truplo. Primer prevzame Taras s svojo ekipo: Tino, Brajcem in Ostercem. Med preiskavo virus oplazi tudi Birsovo ekipo, ki mora v karanteno. Zločini pa ne mirujejo, saj se kot virus razširijo po različnih koncih Slovenije. Tale Virus lahko bralec premaga v dnevu, dveh. Tadeju Golobu želimo, da si po nesreči v gorah čimprej popolnoma opomore in da bomo ob letu osorej lahko brali naslednji primer inšpektorja Tarasa Birse. (Vir: Dobre knjige)

Igor Grdina: SLOVENSKI MOZART

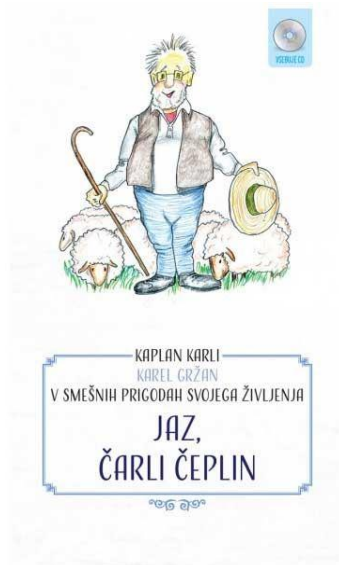

Biografski esej o slovenskem skladatelju in zdravniku Josipu Ipavcu.

Pretresljiva življenjska zgodba avtorja prvega slovenskega baleta »Možiček«, izvedenega v novi graški operni hiši leta 1902. Josip Ipavec velja za eno najbolj tragičnih osebnosti v slovenski glasbi. Avtor knjige nam predstavi njegove korenine, otroštvo in nas popelje do njegovega življenjskega vrhunca na Dunaju. Bolezen, zaradi katere je Josip izgubil občutek za realnost, in zmanjšanje miselne sposobnosti sta bila kriva, da je umrl zmeden in osamljen. Posebno poglavje v knjigi je namenjeno komični operi Prinčesa Vrtoglavka, ki je bila krstno uprizorjena šele leta 1997.

Karel Gržan: JAZ, ČARLI ČEPLIN

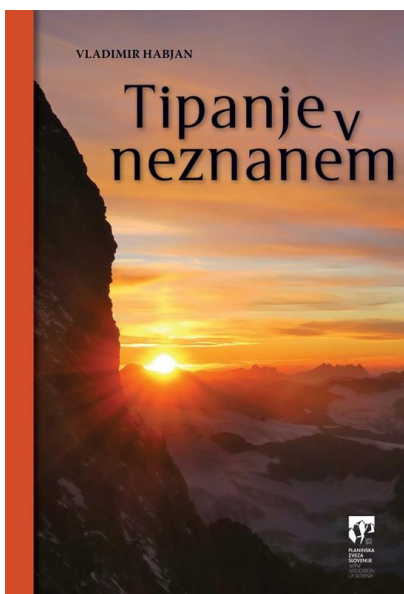
Smejati se sebi in preživeti.

Karel Gržan je slovenskemu bralcu znan po številnih delih za otroke in odrasle, v tej knjigi pa se pokaže še z ene žlahtne plati: kako iz neprijetnih situacij, ki takrat, ko se zgodijo, marsikdaj niso zabavne, izluščiti pozitivno in se njim in sebi nasmejati potem, ko minejo. Avtor je mojster pripovedovanja, tako da prigode (večinoma resnične) slika naravno, s hitrim pripovednim zamahom, tako da se bralec brez težav vživi in marsikdaj »umira« od smeha. Žanr, kakor se ga je lotil Gržan v tej knjigi, je redkost v slovenskem prostoru, kjer prevladuje prepričanje, da se je bolje smejati drugim kot pa izpostavljati sebe. Avtorju se pozna, da stoji na trdnem duhovnem temelju: tako se lahko pristno in iz srca ter brez omalovaževanja sebe posmeji svojim nerodnostim in različnim situacijam, od katerih jih je nekaj predstavljenih tudi na priloženi zgoščenki. Zapisano naj zaokroži citat iz knjige, ki veliko pove: »Duhovitost brez duhovnosti je hroma, duhovnost brez duhovitosti je slepa.« (Vir: Dobre knjige)

Vladimir Habjan: TIPANJE V NEZNANEM

Vladimir Habjan s planinskim imenom Haubi je eden od osrednjih likov slovenske planinske publicistične srenje.

Tipanje v neznanim je več kot primeren naslov njegove nove izpovedne knjige, v kateri bralec dobi serijo gorskih pustolovščin, ki jih je v zadnjem obdobju opravil Habjan s svojo družino in prijatelji. Druženje, raziskovanje neznanih gorskih terenov in odkrivanja novih brezpotij, vznemirjenje pri iskanju svežih pristopov, na katerih se sooča tudi s svojimi omejitvami, iskanje novih obrazov gora in radovedno odkrivanje vrhov, na katerih je prvič, ali pa je bil že mnogokrat, to so zaščitni znaki Habjanovega pisanja, ki nas v tej knjigi popelje od domačih vrhov, vključno z njemu najbolj ljubo goro Kamniško-Savinjskih Alp Jezersko Kočno, pa vse do Japonske, kamor sta šla s sinom obiskat hčerko, ki tam študira, a sta se seveda morala odzvati tudi klicu tamkajšnjih gora. Izvirne potopisne zgodbe s poudarjeno osebno noto, ki navdihujejo in vabijo v gorski svet. (Vir: Bukla)

Erica Johnson Debeljak: DEVICA, KRALJICA, VDOVA, PRASICA

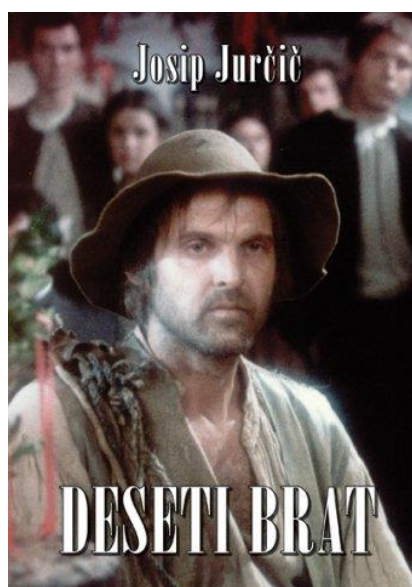
Skozi zgodbe zgodovinskih vdov v analizo vloge ženske. Šokantna pripoved o travmah in preživetju.

Erica Johnson Debeljak v svoji novi knjigi spregovori o vdovstvu. Na to pot je stopila 26. januarja 2016, ko je dobila sporočilo o nenadni smrti moža – Aleša Debeljaka. Knjiga je izšla v času pete obletnice smrti, v njej pa je avtorica popisala svoje spopadanje z izgubo, omajano eksistenco, s pričakovanji družbe, z dvomi o vzrokih smrti. Pri tem so ji v pomoč mitske, biblične in prave zgodbe z obravnavo in doživljanjem vdovstva. Ericino žalost, bolečino, srd, obup, skrb ali ljubezen lahko skozi arhetipsko podstat opazujemo kot pod mikroskopom. Preko povečave zagledamo mogočno dimenzijo bolečine in ran. (Vir: Dobre knjige)

Josip Jurčič: DESETI BRAT

»Jaz sem doma, kjer so dobri ljudje, kjer po mojem jeziku govoré«

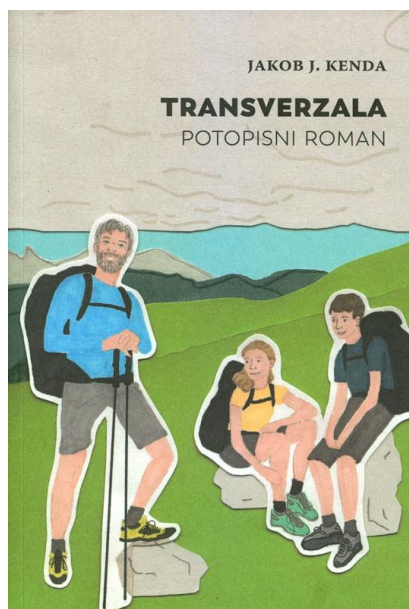
Josip Jurčič je s svojimi deli postavil temelje slovenski pripovedni prozi, prispeval je k uveljavljanju slovenskega jezika in širil narodno zavest med slovensko prebivalstvo. Brali smo ga kot obvezno šolsko čtivo in 140. obletnica njegove smrti je odlična priložnost, da se nanj spomnimo tudi kot odrasli in da ponovno posežemo po njegovih delih. Prvi slovenski roman – *Deseti brat* – je razgiban, večplasten roman, v katerem je Jurčič spretno zajel prigode in vsakdanjo realnost življenja na podeželju, brez da bi ga pri tem idealiziral, in medčloveške odnose v tistem času. V ospredje je avtor postavil ljubezensko zgodbo med domačim učiteljem Lovrom Kvasom in graščakovo hčerjo Manico, za nape-to dogajanje v knjigi pa poskrbita še vaški posebnež Krjavelj ter Martinek Spak, deseti brat.

Izjemna kriminalna zgodba, ki te posrka v svoje globine, kjer slediš iskanju resnice in morilca.

Tinino sestro dvojčico najdejo umorjeno in preiskava pokaže, da je bila tudi grobo posiljena. Tina je izjemna matematičarka, sestra Lara je bila nadarjena violinistka, ki se je pri profesorju Debelaku pripravljala na državno tekmovanje. Po sestrini smrti se Tina s pomočjo sošolk poda na nevaren lov za morilcem, ker se ji zdi, da so kriminalisti obstali na začetku. Z namenom se je odločila, da bo še naprej igrala violino, čeprav ni tako dobra kot sestra. Ljubeča starša ji stojita ob strani in jo spodbujata, zaskrbljena sta le, ker želi sama ujeti morilca ... (Vir: Dobre knjige)

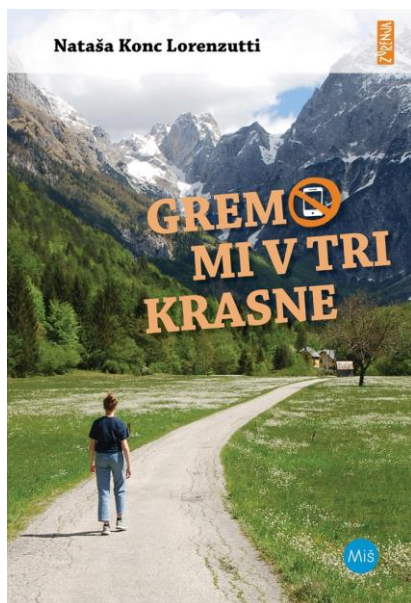
Jakob J. Kenda: TRANSVERZALA

Več kot le potopisni roman.

Avtor potopisnega romana Transverzala, Jakob J. Kenda, se je po večkrat nagrajenem prvencu Apalaška pot lotil novega projekta, promocije Slovenske planinske transverzale, ki jo je on prvi sklenil v krožno pot. Transverzala je bila kot krožna planinska pot predlagana že leta 1951, vendar so jo iz političnih in drugih razlogov uspeli speljati le polovico. Leta 2019 je Jakob J. Kenda določil potek celotne trase in jo skupaj s svojima otrokoma in prijatelji tudi prehodil. Knjiga Transverzala je več kot le potopisni roman, saj avtor podaja zanimive zgodovinske zgodbe, opisuje ljudi, z budnim in pozornim očesom opisuje naravne in kulturne lepote, ki jih srečuje na poti. Knjiga je tudi vzgojni priročnik za mlade, saj avtor na ljubeč način spodbuja otroka k pohodu, poslušanju, pogovarjanju in medsebojnemu spoštovanju. Knjiga je lahko izjemno družinsko branje, ki bo družine vsekakor nasmejala, nahranila z znanjem, predvsem pa povezala. (Vir: Dobre knjige)

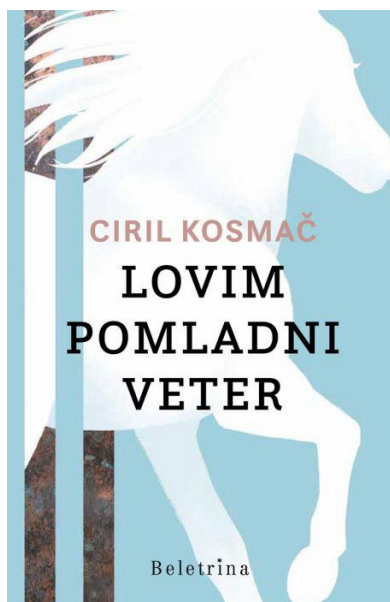
Nataša Konc Lorenzutti: GREMO MI V TRI KRASNE

Mladinski roman o osebnih bitkah mladostnikov v vrtincu raznih zasvojenosti današnjega časa.

Skupina najstnikov z vseh koncev Slovenije se z avtobusom odpelje na poletni tabor nekam v tri krasne. Večina jih nad letovanjem v hribih godrnja, saj tja ne gredo prostovoljno, ampak na željo staršev. Doživljanje tabora spremljamo skozi prvoosebni pripovedi Valentine in Uroša, ki ga poznamo že iz romana *Avtobus ob treh*. Valentino zaznamujejo motnje hranjenja, Uroš pa je po maminih besedah zasvojen z virtualnim svetom. On seveda to zanika. Zgodba nam večplastno odstira težave, s katerimi se soočajo sodobni mladostniki in njihove družine. (Vir: Dobre knjige)

Ciril Kosmač: LOVIM POMLADNI VETER

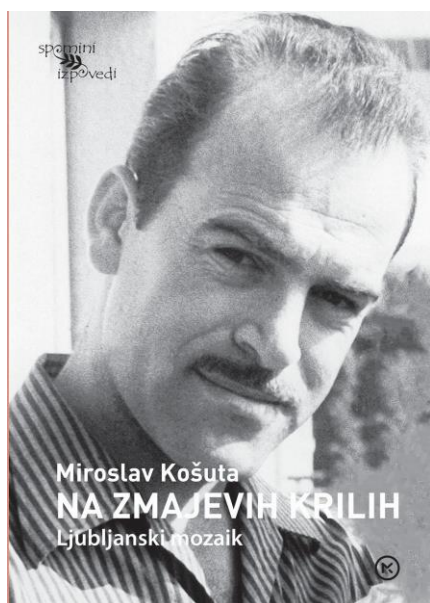

Nad žuborečo reko Kosmačevih besed še zmeraj veje pomladni veter upanja.

Leto 2020 je zaznamoval dvojni jubilej velikega slovenskega pisatelja Cirila Kosmača (1910–1980), 110 let od njegovega rojstva in 40 let od njegove smrti. Pri Beletrini je tako izšla knjiga 33 novel, med katerimi je mnogo besedil prvič objavljenih, saj so v pisateljevi zapuščini čakala na razkritje in objavo.

Neprecenljivo je pisateljevo pričevanje iz prve roke: o tigrovskem upor, fašističnih ječah, begunskih letih po Sloveniji in Evropi, partizanskem boju ... Knjiga, ki sta jo sestavila Andraž Gombač in pisateljeva hči Nanča Kosmač Kogej, se bere kot avtobiografija trdoživega in živega naroda. Za Kosmača je bilo pisanje v slovenščini dejanje upora.

Miroslav Košuta: NA ZMAJEVIH KRILIH

Ljubljansko študentsko okolje in kulturno ozračje v poznih 50. in v 60. letih prejšnjega stoletja z vidika tržaškega Slovenca.

Prešernov nagrajenec Miroslav Košuta se je v drugi polovici 50. let prejšnjega stoletja zaradi študija preselil s Tržaškega v Ljubljano, v povsem novo okolje. Njegovi spomini nam približajo takratno študentsko življenje, srečamo se z nekaterimi osebnostmi iz kulturnih in akademskih krogov ter z mladimi ustvarjalci revije Mlada pota. V bogatem in sočnem jeziku nam avtor spregovori o vzdušju, ki je vladalo med mladimi, pa tudi o bolj osebnih doživetjih mladega človeka, ki išče svoj prostor pod soncem: iz rodnega Križa nas popeljejo prek Trsta v Ljubljano in spet nazaj v Trst.

Miha Kovač: BEREM, DA SE POBEREM

Nominiranka za knjigo leta 2020 (nagrada knjižnega sejma).

Miha Kovač je profesor na oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo na Filozofski fakulteti ter urednik in pisec knjig. Ima ogromno izkušenj s knjigami tako v fizični kot tudi v digitalni obliki. Sodeloval je v obširni mednarodni raziskavi Eread Cost v družbi kar 180 strokovnjakov s celega sveta, glavna tema pa je bil vpliv digitalnega gradiva na klasično gradivo. Knjiga Berem, da se poberem nam ponuja 10 razlogov za branje, saj le-ti dokazujejo, da ima branje knjig številne pozitivne učinke. Možgani tako kot vsaka mišica potrebujejo »gibanje«, da ostanejo zdravi in uporabni tudi, ko dosežemo pozno starost. Z branjem se učimo, ne glede na to, kaj beremo. Pridobivamo in skladiščimo nova znanja, ki nam bodo prišla prav. S knjigo se sprostimo, izboljšujemo spomin. Vse to in še veliko več boste izvedeli v knjigi. (Vir: Dobre knjige)

Darinka Kozinc: DOLGE SENCE FAŠIZMA

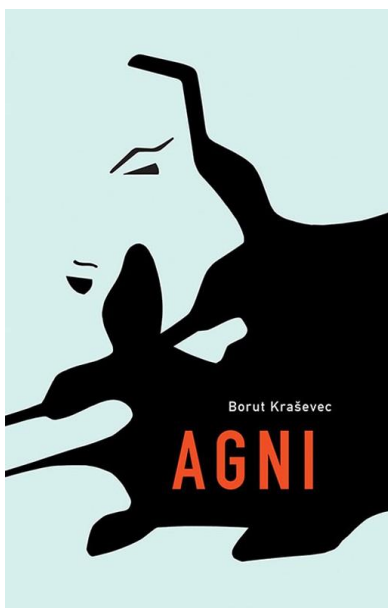
Kremplji preteklosti segajo v današnji čas.

Roman uvaja zgodba iz leta 1971. Dve deklici, vsaka z ene strani umetno ustvarjene meje, na plaži v Sesljanu zbežita pred sovražnimi pogledi mladih fantov, fašistov. Obdobje fašističnega nasilja, ki je razdvojilo narode, pa tudi ljudi znotraj posameznega naroda, se očitno še ni končalo, le odkrite vojaške agresije ni več. Avtorica se nato ozira nazaj, v leta med 1939 in 1945, in niza zgodbe iz Vipavske doline, vasi Oševljek, Gradišče, Prvačina, seže pa tudi v Aleksandrijo – tu eden od junakov, Albin, obudi spomine na čas, ko je bil kot vojak rekrutiran v italijansko vojsko in poslan v Abesinijo. Izidor, Albin, Klara, Mario, Zofka, Terezina, Albina, Marija, Srečko, Andreina, Marta, Marija ... Njihove zgodbe nam na živ način približajo čas fašističnega nasilja in raznarodovalne politike in boj naših ljudi za svobodo in slovenski jezik. (Vir: Dobre knjige)

Borut Kraševac: AGNI

Psihološka drama o strasteh in tabujih v prepletu treh zgodb.

Agni je prvenec Boruta Kraševca, ki ga poznamo kot prevajalca iz ruščine. Leta 2014 je za svoje delo prejel Sovretovo nagrado. Agni, skrajšano od Agnes, je ljubka kunčica. Živi v skednju s svojim številnim sorodstvom. Crklja jo Maša, najstnica pri petnajstih, ki živi z mlajšo sestrnico Klarico, očkom Ivanom in mamo Katjo. Nekega dne se po neuspeli ljubezenski zvezi v zgornje nadstropje njihove hiše naseli teta Brina, Katjina sestra. No, zgornje nadstropje je pravzaprav v resnici Brinino, ampak nihče je ni pričakoval nazaj. V romanu se prepletajo živalske in človeške usode, zaznamovane z goni in strastmi. Živali dobijo človeške lastnosti, ljudje pa se ne morejo upreti »živalskim« nagonom. (Vir: Dobre knjige)

Feri Lainšček: KURJI PASTIR

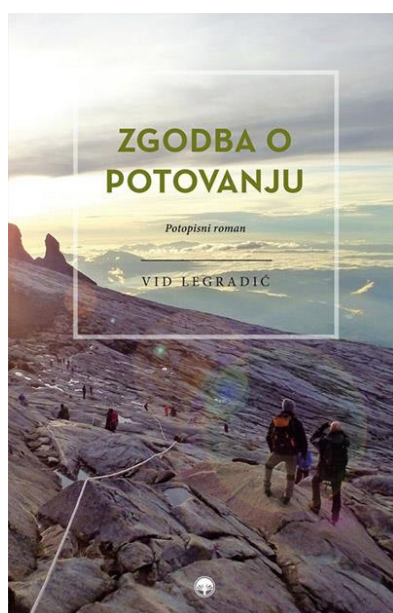
»Pisatelj nisem postal zato, ker sem veliko bral, ampak zato, ker sem veliko poslušal.«

Feri Lainšček se je rodil 5. oktobra 1959 materi Tereziji (Trejzki) in očetu Štefanu (Pištek) v vasi Dolenci na Goričkem, hribovitem predelu Prekmurja, blizu madžarske meje. Na pūjklju je čepela hiška, ki se je zdela najbolj ubožna tam naokoli. Otrok je bil nepričakovan, za tiste čase sta bila starša že v letih. Mati jih je štela 39, oče pa 44. Dečkova sestra, ki so ji pravili Mala Trejzka, jih je imela že 18 in je tistega leta odšla od hiše, v tovarno v Ljubljano. Otrok nekaj časa niti imena ni imel. Določil mu ga je župnik, ko je oče Pištek prišel prigrasiti otroka h krstu. V gostilni so možakarji modrovali, da iz fanta kaj več kot kurji pastir ne more postati, saj pri hiši ni bilo druge živine. Kljub temu, da vemo, da je iz dečka zraslo nekaj več kot le kurji pastir, ob branju trepetamo za njegovo življenje. Iz vsake napisane povedi se čuti ljubezen do domače zemlje, ljudi in jezika. (Vir: Dobre knjige)

Vid Legradić: ZGODBA O POTOVANJU

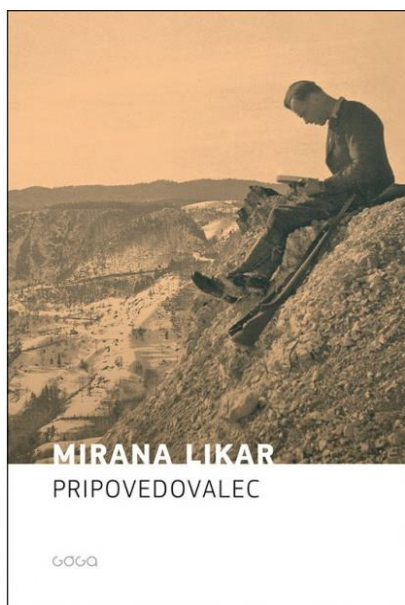
Vid Legradić v potopisnem romanu opisuje svojo pustolovščino, zgodbo o potovanju.

Pot v svet doživetij, raziskovanj, novih spoznanj in predvsem odraščanja je bila, kot je sam zapisal, sprva stresna, nato avanturistična in na koncu romantična. Na svoji poti nas med drugim popelje v daljno Indijo, Malezijo, na Filipine, na Islandiji opazuje polarni sij in na Jukatanu zaplava z delfini ter spoznava Maje. Na poti je doživel veliko prijetnih trenutkov, a tudi nekaj neprijetnih. Njegove izkušnje bogatijo vsakega popotnika in bralca te knjige. Tako boste popotniki našli v njegovi zgodbi številne napotke za obisk tujih dežel, bralci romanov pa boste uživali v zanimivih zapletih.

Mirana Likar: PRIPOVEDOVALEC

Finalistka za nagrado kresnik – najboljši slovenski roman preteklega leta.

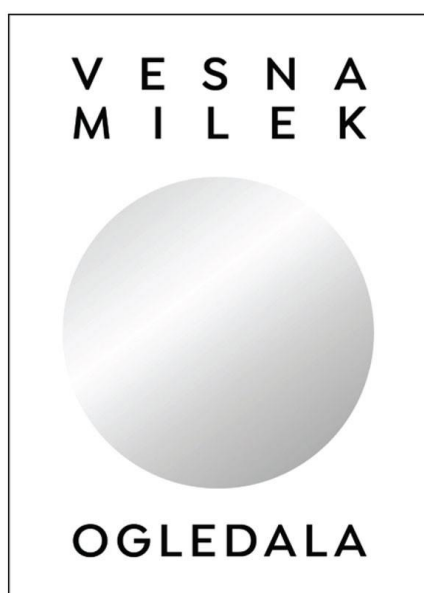

Junak romana, ki ob koncu življenja svojo zgodbo pripoveduje zvesti poslušalki, je zamenjal več imen, uniform in položajev, znašel se je na frontah in v taboriščih, bil je ujetnik, ljubimec in zasliševalec. V vrtincu zgodovine je tako rekoč nehote prevzemal različne identitete, ki so ga v vojni s prisegami vezale na nasprotujoče si strani in s tem krojile razburkano usodo posameznika, ki se je želel samo živ in zdrav vrniti domov. Ki tako kot drugi noče biti pozabljen. *Priovedovalec* je zato tudi roman o iskanju svobode in o intimni zavezanosti življenju, ki je nenehno na preizkušnji. Kot pa protagonistova neverjetna, ganljiva pripoved jasno pokaže, je preživetje včasih odvisno tudi od prave (ali predvsem dobro povedane) zgodbe in pripravljenosti, da ji nekdo prisluhne. (Vir: Goga)

Vesna Milek: OGLEDALA

»Smo ogledalo kot tudi obraz v njem.« (Rumi)

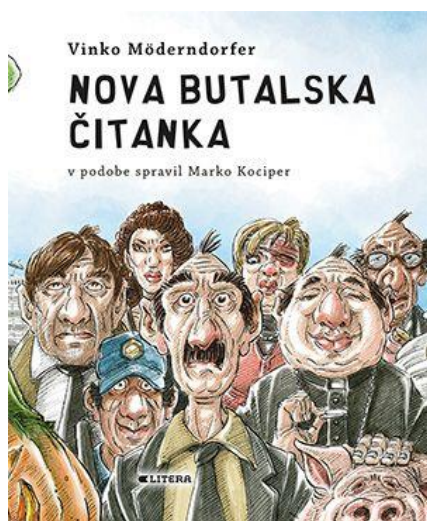

Simbolika ogledal je bila Vesni Milek vedno blizu, ne nazadnje že iz pravljic, kjer je poudarjen pomen lepote in istočasno kaznovana pretirana nečimrnost. Vendarle so ogledala odsev resničnosti in, tako Milek, ogledala vidi tudi v očeh drugih. V istoimenski knjigi, zbranih zapisih, ki so izhajali na prvi strani Dela, iz katerih odseva kalejdoskop impresij, posebnih trenutkov, nostalgičnih zapisov, odsevov o hrepenenju ali pa zgodb o različnih oblikah ljubezni, o ustvarjalnosti, melanholiji in sreči, je avtorica ponudila odsev tega, kar se nas dotakne in tega, kar smo. In če po eni strani ogledala odsevajo resničnosti, prikazujejo tudi odsev iluzij, ki jih živimo. Iluzij, ki jih želimo živeti.

Vinko Möderndorfer: NOVA BUTALSKA ČITANKA

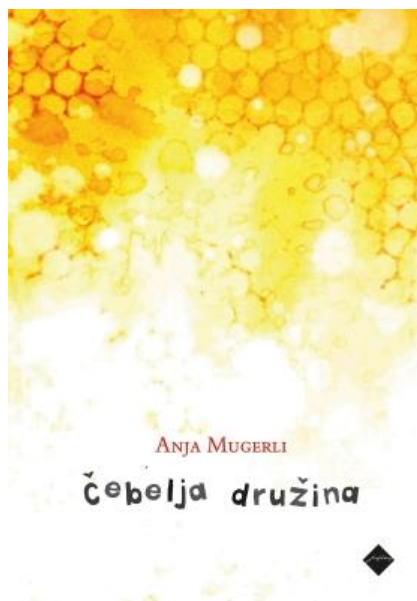

Posodobljena različica legendarnih Butalcev, postavljena v 21. stoletje.

Möderndorferjevi Butalci so postavljeni v današnji čas. Butale so samostojna država z mejami, parlamentom in demokracijo. Butalska pamet, žal ne pretirano dolga, in logika imata kontinuiteto. Vsakdanje težave, politične zaplete, čustvene ali pa finančne pripetljaje rešujejo po butalsko. Cefizelj je sedaj minister za policaje, predsednik butalske vlade v prostem času je kar župan, občasno je tudi finančni minister. Pesti jih pomanjkanje domoljubja, težave povzroča konkurenca med lažjo in zavistjo. Kako naj izmerijo poštenost? Pa kako težko je ženske v ljudi spremeniti! Ah, birokracija, kako je zakomplicirala postopek pridobivanja dovoljenja za gradnjo kozjaka! Da ne govorimo o svojeglavosti butalske mladine. Kultura, ta jim dela sive lase! Oni so čisto za kulturo in absolutno proti njej! In grbančijo čelo: je od kulture sploh kakšna korist? Likovno je knjigo opremil mojster satire v stripu Marko Kociper. Njegova risba je tako neposredna, da resnica sili izza platnic. (Vir: Dobre knjige)

Anja Mugerli: ČEBELJA DRUŽINA

Stari običaji in njihova vloga v sodobnem času.

Zbirka sedmih zgodb, katerih rdeča nit so obredi oziroma stari običaji, značilni za slovensko kulturo, ki pa so prestavljeni v drug kontekst ali drug, sodoben čas, kjer pridobijo novo vlogo in podobo. V ospredju je tematika družine. Z izjemo ene, ki daje zbirki naslov in se dogaja v določenem obdobju v zgodovini, se vse ostale zgodbe dogajajo v sedanjem času, hkrati pa zaradi obredov in atmosfere učinkujejo brezčasno.

Marko Pavliha: ONKRAJ MATERIALISTIČNEGA PREPRIČANJA

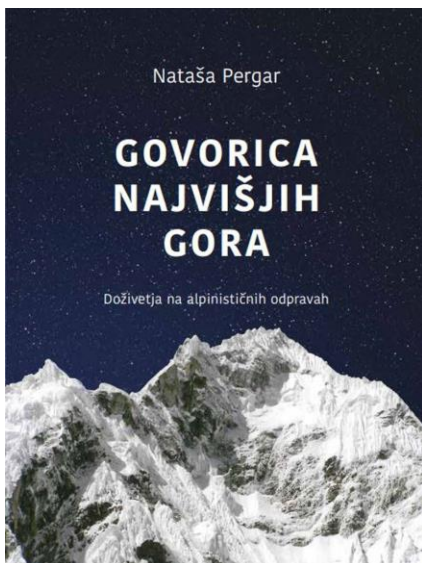

Zbrane kolumne o vrednotah in skrivnostih miselnega in čustvenega sveta.

Knjiga Marka Pavlihe nam kot racionalnim bitjem razumsko približa in pojasni (tudi s številnimi duhovnimi avtoritetami in praksami) nam lastne duhovne razsežnosti. Je torej nekakšen učbenik, vendar ob tem tudi vodnik, ki nakazuje smeri vzpona k celostni uresničitvi. Ta vzpon je poglobitev in morda za koga vrnitev k lastnemu jazu, v osebno jedro, v katerem se naša bit srečuje z Bitjo vseh bitij in doživi mistično Eno – enost. (Vir: GV založba)

Nataša Pergar: GOVORICA NAJVIŠJIH GORA

Za vse navdušence nad gorami in alpinizmom.

Terapevtka Nataša Pergar je alpinistu Tomažu Humarju pomagala pri njegovih hudih poškodbah leta 2001, ko mu medicina ni dala več upanja, da bo hodil brez pomoči bergel, kaj šele plezal. Izkazalo se je, da je bil Tomaž odličen in vztrajen učenec in tudi zelo dojemljiv za nezemeljska področja. Odločil se je, da Natašo kot terapevtko vzame v svoje odprave na najvišje gore. Zanimalo ga je tudi, ali bi lahko videla energijo, avro gora in kako lahko s tem svojim darom, videnjem, pomaga odpravi. Nataša Pergar je bila z njim kar na treh alpinističnih odpravah: Nanga Parbat (2003 in 2005) in Jannu (2004). To je bil zanjo popolnoma nov svet, ki nam ga v knjigi tudi slikovito predstavi. Kako je doživljala ta tuj in odročen svet, kako je doživljala samo odpravo in kako je zaznavala energijska polja članov odprave, kako se je spreminjala energijska slika gore, na katero so se želeli povzpeti, vse to nam razumljivo in včasih tudi s kančkom humorja predstavi v svoji knjigi. Spoznavamo Tomaža, njegov odnos do sveta, njegovo močno voljo, pa tudi trenutke nemoči. Poleg fotografij so v knjigi objavljene tudi slike različnih energijskih polj tako gora kot ljudi. Knjigi so dodali svoje spomine tudi Tomaževi najzvestejši spremljevalci na opisanih odpravah: Stipe Božić, Aleš Koželj, Arne Hodalič in dr. Anda Perdan. (Vir: Dobre knjige)

Milan Petek Levokov: ROMEO IN JULIJA S SEVERA IN JUGA

Večna zgodba na nov način.

Zgodbi o Romeu in Juliji s severa in z juga preberemo na dušek. Ravno prav sta dolgi, opremljeni z nazornimi podrobnostmi, da nam pričarata prizorišče, dovolj izčrpni, da vse stopi na svoje mesto, vendar se ne vlečeta. V zgodbi s severa prevladuje skrivnostno, srhljivo vzdušje, za protiutež pa je zgodba z juga radoživo vesela. In če se vam bodo petkovi Romei in Julije zazdeli sumljivo znani, je to morda zato, ker pisatelj pripoveduje o nas. (Povzeto po spremni besedi Maje Novak, Vsi naši Romei in Julije)

Janko Petrovec: KARANTENA. RIM.

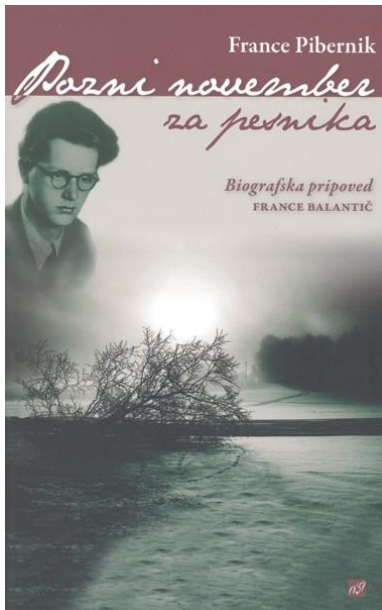

Osebno doživljanje karantene v eni najbolj prizadetih držav.

Janka Petrovca slovenska javnost dobro pozna. Po diplomi na AGRFT je več kot desetletje igral v Slovenskem stalnem gledališču v Trstu, je tudi prejemnik Borštnikove nagrade. Več kot desetletje je že sodelavec RTV Slovenija, kjer je bil voditelj, novinar, od 2016 pa je na dopisniškem mestu nasledil ugledno novinarko Mojco Širok. Poznamo ga tudi kot odličnega prevajalca, doslej se je podpisal že pod deset prevodov. Sam pravi, da se mu je na pustni četrtek 2020 čas pognal v drnec in ob poplavi delovnih obveznosti si je sproti zapisoval različne osebne utrinke, domisljice in pomisleke. Marsikaj je objavil na spletu, na družbenem omrežju, a še več je ostalo takega, kar je moral preliti na papir. V objavljenih zapisih prebiramo, kako je osebno doživljal čas karantene, epidemije, na dan privrejo tudi spomini iz otroštva. Pretrsejo nas zapisi o nesrečah, ki jih je v času dopisnikovanja že doživel, preživel in o njih poročal. Odstrne nam pogled v stiske, strahove, nemoč, ki jo doživljajo ljudje, a bralca tudi preseneti z zabavnimi anekdotami ter humornimi domisljicami. Čudovita knjiga, ki nas popelje v večno mesto in nam ga pokaže v novi luči. Vstopimo v Rim brez Rimljanov ... (Vir: Dobre knjige)

France Pibernik: POZNI NOVEMBER ZA PESNIKA

Biografska pripoved o pesniku Francetu Balantiču.

Biografska pripoved o pesniku Francetu Balantiču zajema celovitost njegove kratke življenjske poti. Na domiselni način se ukvarja z ustvarjalnimi trenutki Balantičeve poetičnosti, predstavlja usodni preobrat ob njegovi odločitvi, da vstopi med vaške stražarje, in dramatične trenutke njegove prezgodnje smrti, posebej pa se zadrži ob literarni usodi, ki jo je njegova poezija doživljala v povojnem obdobju, ko mu je po eni strani literarna javnost priznavala izjemnost pesniške izpovedi sredi vojnih grozot, po drugi strani pa ga je politično nazorska stran vztrajno zavračala. Po letih prečiščevanja se pesnikova zgodba po Francetu Piberniku spet vrača in v slovenski kulturni zavesti na novo osvetljuje njegov pozni november. (Vir: Celjska Mohorjeva družba)

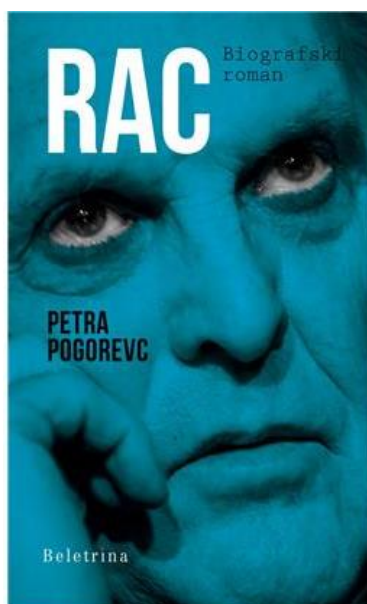
Alenka Planinc Rozman in Igor Rozman: SRCE BIJE V DVOJINI

Dolga pot do posvojitve otroka.

Resnična zgodba zakoncev Rozman. Knjiga je napisana skozi njune oči in prikazuje tudi dogajanje v Afriki, kjer se revna mati bori za življenja svojih otrok. Vse se začne z njunim iskanjem življenjskega smisla. Uspešna kariera, preskrbljeno življenje, vendar nekaj manjka. Po več neuspešnih poskusih zanositve se zakonca podata na težko pot do posvojitve otroka. Skozi dolgo pot, polno preprek, odrekanja in lažnega upanja, se v zadnjem poskusu zaneseta na SMS sporočilo o posvojitvi. Zgodba je razdeljena na dva glavna dela dogajanja in vsebuje več poglavij. Kljub težji tematiki je zgodba zelo hitro berljiva in v bralcu prebudi raznovrstne emocije. (Vir: Dobre knjige)

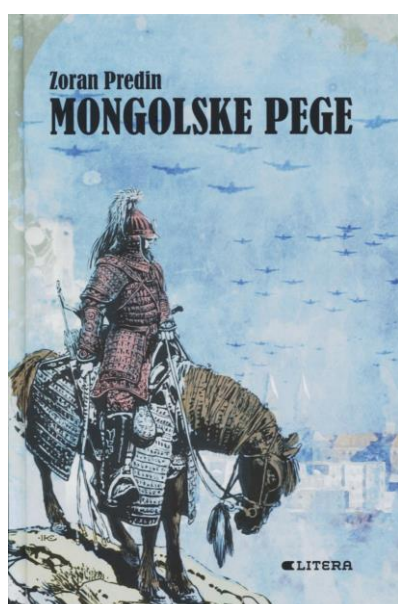
Petra Pogorevc: RAC

»Igra ni to, kar počneš, ampak to, kar si.«

O knjigi, ki opisuje življenjsko zgodbo vrhunskega gledališkega igralca in jo bogatita humor in sočen jezik, je na portalu Dobre knjige.si Robert Hutinski zapisal: Z Racem sva bila tri dni skupaj. Intenzivno. Poslušal sem ga. Se smejal njegovim štosom. Občudoval, ko je govoril o svojih predstavah. O sopotnikih skozi svoje življenje. O morju. O ženskah. O svojem otroštvu. Pobalinstvu. Svoji lucidnosti. Govoril je strastno. Brez zadržkov. S tistim rahlo raskavim glasom. Njegovim. Prijetnim. Človeškim. Predvsem človeškim. Iskrenim. Racevim. Tako, kot ti lahko govori samo prijatelj. Tisti pravi. Najboljši. Ki ti zaupa. Kateremu zaupaš. In takšnih je malo. Imaš ga, če imaš srečo. Veliko srečo. Imel sem srečo in privilegij, da sem lahko prebral to knjigo. Za ta privilegij se lahko zahvalim Petri Pogorevc. Racu sem se vseh petsto strani. Hvala vama za to čudovito knjigo. »Jaz tukaj izstopam.« (Vir: Dobre knjige)

Zoran Predin: MONGOLSKE PEGE

Mlada ljubezen v času raznarodovanja.

Mongolske pege je napeta knjiga s krvavo zgodbo o povzpetnikih in žrtvah. Beremo jo lahko kot kriminalni, ljubezenski in zgodovinski roman, v katerem se prepletata preteklost in sedanjost – od 16. stoletja s turškimi vpadi pa vse do danes. Glavni protagonisti, kot se razkrije na koncu, so med seboj na takšen ali drugačen način povezani. Roman se prične in konča z zlatim prstanom z zelenim smaragdom.

Sebastijan Pregelj: V ELVISOVI SOBI

Prvoosebna pripoved, napisana časovno linearno, v kateri dogodki sledijo razvoju protagonista.

V ELVISOVI SOBI

GAGA

V Elvisovi sobi je prvoosebna pripoved o odraščanju fanta v Ljubljani v zadnjih desetletjih 20. stoletja. Jana spremljamo od njegovega sedmega rojstnega dneva do študentskih let skozi družinsko življenje edinca, obiske sorodnikov, šolsko življenje, medvrstniško nasilje, ustvarjanje prijateljstev, spolno dozorevanje in iskanje lastne življenjske poti. Okvir, v katerega je postavljena izpoved otroka, najstnika in odraslega moškega, je večkulturna Ljubljana rajne SFRJ, ki v zadnjih poglavjih postane prestolnica nove države. Pregelj je skozi Janov svet z restavratorsko natančnostjo obudil obdobje, ki ga opisuje: besedilo je prepojeno s številnimi detajli takratnega časa in sočasnimi političnimi razmerami, ki se razkrivajo največkrat v pogovorih odraslih literarnih oseb. Središče romana je Elvisova soba – otroška soba sošolca Elvisa, kjer se Jan sooči z drugačno kulturo in doživi številne intimne prelomnice. Soba, kjer »je bilo vse v redu in prav«, čisto drugače kot potem, ko je v življenje vseh oseb v romanu zarezala vojna z razpadom države in številnimi intimnimi tragedijami. (Vir: Dobre knjige)

Slavko Pregl: PRODAJALCI MEGLE

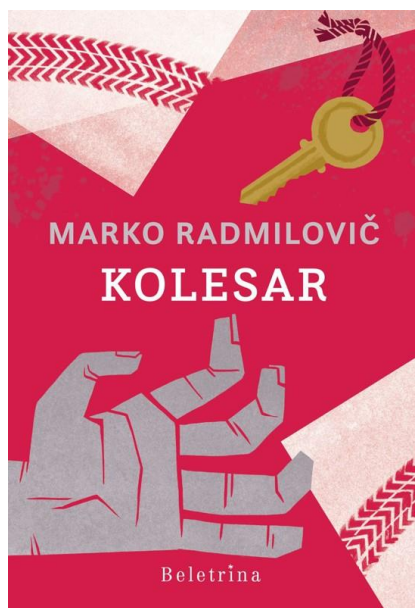

V meglo zavita umetnost.

Kriminalka pod taktirko Slavka Pregla je že sama po sebi neobičajno čtivo, uspelo mu je odškrniti tančico prepovedane trgovine z umetninami pri nas, kjer se gospodarstvenik spusti v nezakonito kupovanje in prodajanje slike svetovno znanega avtorja. V celotno kupčijo je vpletena tudi mednarodna kriminalna organizacija, ki ima svoja pričakovanja, od katerih ne odstopa.

Marko Radmilovič: KOLESAR

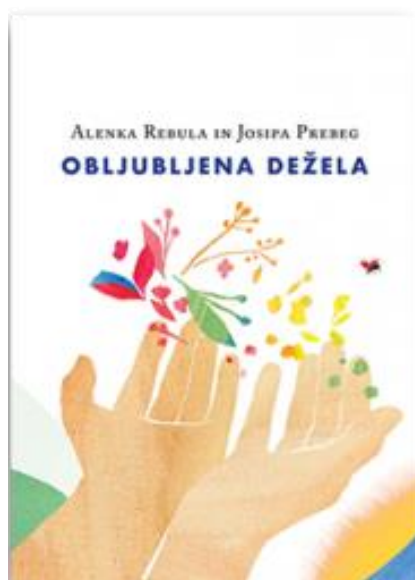
Preteklost se vedno vrne.

Kolesar je Radmilovičev romaneskni prvenec in Kolesar je krimi-nalka. Radmilovič sicer ni kolesar, je pa odličen pisec, ki je svoje pero izostril predvsem v kolumnistiki, kar pa ga pri pisanju romana zagotovo ni oviralo. Kvečjemu nasprotno. Kriminalka Kolesar je namreč hudomušno in zabavno branje, kar največkrat ni žanrska značilnost. Prav tako avtor ni podlegel trendu in bralcu ne skuša prodati nekakšnega skandinavskega modela, ampak ostaja sam svoj. Kolesar je zgodba o umoru in zgodba o taboriščih ter internirancih. Je tudi zgodba o prevari in maščevanju, radovednosti in nepopustljivosti, agresivnosti in zlobi. Nenazadnje pa je Kolesar tudi zgodba o iskanju ljubezni in smisla ter celo o aktivnejšem preživljanju časa, pa čeprav se gonilke kolesa skorajda ne zavrtijo. Kolesar je krimič, ki ne prihaja iz Skandinavije, ampak iz »močvirja«, kar pa ni nujno slabo, kvečjemu obratno. (Vir: Dobre knjige)

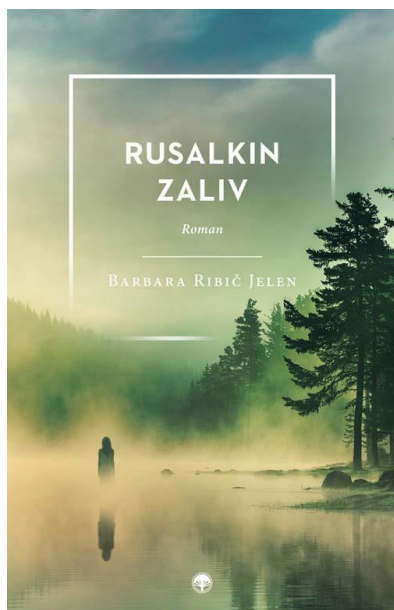
Alenka Rebula, Josipa Prebeg: OBLJUBLJENA DEŽELA

Knjiga za osebo rast.

Kaj je obljubljena dežela? Kot je v predgovoru v knjigi zapisala avtorica Alenka Rebula: »Obljubljena dežela ni sanjska dežela, kjer je vse lahko in kjer vse poteka po naših željah. To je prostor, kjer za vsako stisko v sebi ali v okolju izumimo zaporedje korakov, ki nas brez muke in napadalnosti privedejo v olajšanje.« Čudovita knjiga, v kateri avtorici obravnavata naše današnje pogoste, tako človeške kot družbene, stiske. V njej avtorici spodbujata vero vase in v svoj narod, ter nas napolnita z zaupanjem v lastno in skupno moč za ustvarjanje nekaj lepega, pravičnega in dobrega.

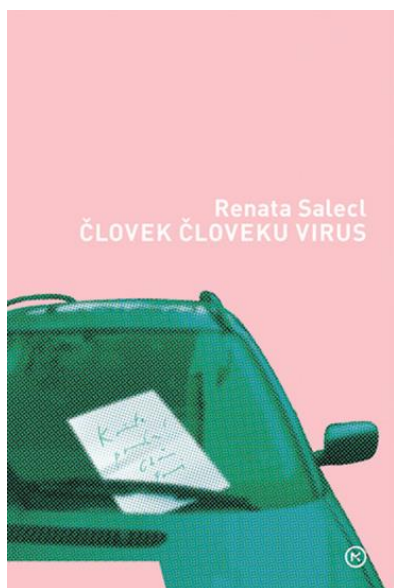
Barbara Ribič Jelen: RUSALKIN ZALIV

Kriminalka z elementi nadnaravnega.

Rusalkin zaliv je del skrivnostnega jezera, ki leži na gosto poraščenem severnem slovenskem pogorju. Tam se trinajstega decembra pojavi prvo truplo. Višji kriminalistični inšpektor Samo Vezjak je zaprisežen logik in z obema nogama stoji čvrsto na stvarnih tleh. Ko pa predse dobi prvi dosje iz »jezerske« zadeve, se mu zgodita jasnovidnost in jasnoslišnost. Kako se bo s tem spoprijel? Taki pojavi ga niso nikoli zanimali in verjel je, da gre pri tem za čiste izmišljotine. Le kdo bi mu pri spopadanju z neželenim sploh lahko pomagal? Kaj ima pri vsem tem število trinajst in kaj Rusalka? (Vir: Primus)

Renata Salecl: ČLOVEK ČLOVEKU VIRUS

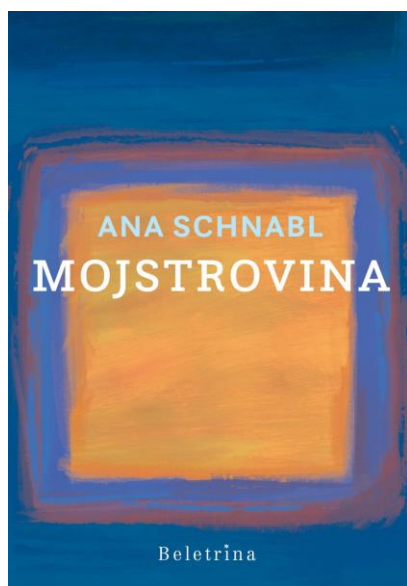

Razmišljanja o družbi v času pandemije.

Gre za esejistična, kratka, a zgoščena razmišljanja o spremembah v družbi ob pojavu koronavirusa. Filozofinja in sociologinja Renata Salecl je odlična poznavalka družbenih vzvodov in dogajanj. Tokrat analizira, kaj kot vzvod za družbo pomeni pandemija. Tako nam razloži, zakaj je zapiranje pred virusom prineslo tudi zaprt, avtoritaren, policijski odnos, zakaj ob tem, da nam virus vojne ni napovedal, mi uvajamo vojaški diskurz in vojno besed, zakaj so se ukrepi in negativni občutki toliko vrteli okoli užitka oz. tega, da nekateri vseeno uživajo in zakaj ne bi smeli ... (Vir: Dobre knjige)

Ana Schnabl: MOJSTROVINA

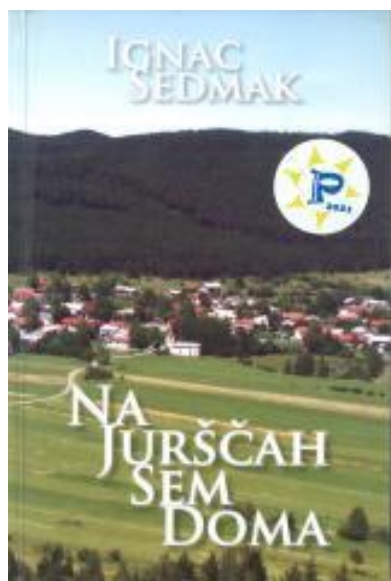
Prešuštniško ljubezensko razmerje in odrekanja v slikovitem opisu.

Adam je pisatelj v letih, ki mu pri pisanju in urejanju knjige z naslovom »Mojstrovina« pomaga nekaj mlajša urednica Ana. Njun poslovni odnos preraste v ljubezensko in strastno razmerje. Sicer imata družini, razumevajoča partnerja, otroke, a svojih strasti kljub temu ne zmoreta brzdati. Vse skupaj začini še dejstvo, da je Ana nekakšna slovenska Mata Hari, ki v času pred razpadom Jugoslavije vohuni za političnimi oporečniki. Izkaže se, da sledi tudi Adamu, ki je Novorevijaš in gori za tem, da bi Slovenija postala samostojna. Njuna ljubezen je močnejša kot okoliščine, dokler vanjo ne poseže izdaja. Jo bosta preživela? Kako se lahko pokaže uporaba moči, kakšne so naše odločitve, ko pristanemo na robu, kaj lahko še rečemo o suspenzu, paradoksih v življenju? (Vir: Dobre knjige)

Ignac Sedmak: NA JURŠČAH SEM DOMA

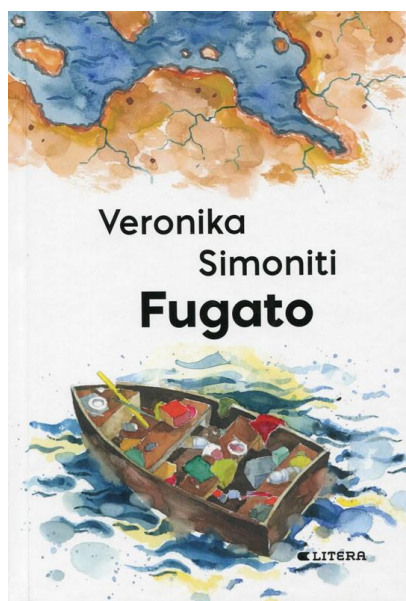
Zgodbe o usodah ljudi na jurški zemlji.

Avtor Ignac Sedmak je v knjigi opisal rojstni kraj Juršče. V delu se je vračal v spomine na svoje otroštvo in odraščanje. Knjiga je nastala v želji ohraniti tudi za bodoče rodove spomin na ljudi in dogodke dvajsetega stoletja, ki so se zgodili v tej vasi. Juršče so vasica med Rožancem in Jerusmi. Nahajajo se v pivški občini. Že stoletja se na tem koščku zemlje rojevajo, živijo in umirajo ljudje pa o njihovih usodah žal malo ali skoraj nič ne vemo. Pričujoča knjiga jih zelo dobro opiše.

Veronika Simoniti: FUGATO

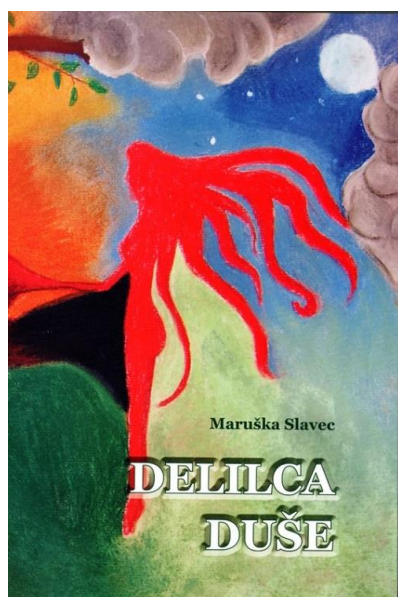
Pobeg v spomine, domišljijo in žalovanje na tisoč in en način.

Veronika Simoniti se po dveh romanih vrača h kratki prozi. Zbirka je bila letos nominirana za nagrado Novo mesto short. Naslov in podnaslov (Oblike bega) označujeta rdečo nit kratkih zgodb, saj protagonisti, ki so povečini tudi prvoosebni pripovedovalci, vsi na takšen ali drugačen način bežijo. Na beg se podajo po lastni želji ali so v to prisiljeni, bežijo pred drugimi ali pred samim seboj, včasih gre za fizični pobeg, spet drugič za zatekanje v spomine ali domišljijo. Beži oziroma odteka tudi čas, ki je prav tako ena osrednjih tem zbirke, poleg svobode, ki je pravzaprav glavni cilj vseh pobegov. Poleg prostorske in kronološke raznolikosti je za zbirko značilna večglasnost, saj je dogajanje pogosto predstavljeno z več zornih kotov, posamezne zgodbe včasih med seboj povezujejo elementi, ki se ponavljajo. Časovni preskoki in menjavanje perspektiv so značilni tudi za nekatere posamezne zgodbe, bralec včasih ne ve, ali se nekaj dogaja v resnici ali gre za misli ali spomine protagonistov, stvari tu in tam ostajajo skrite oziroma izrečene samo na pol. Zgodbe, ki so razdeljene v štiri sklope, so slogovno dovršene, mojstrsko zgrajene in napisane v poetičnem jeziku. (Vir: Dobre knjige)

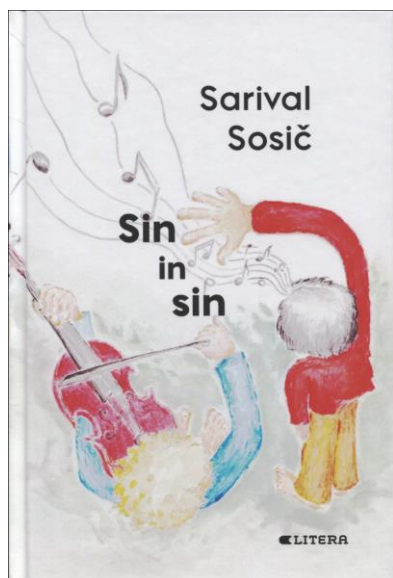
Maruška Slavec: DELILCA DUŠE

Vez med živaljo in človekom.

V uvodu Maruška pojasni, da sta delilca duše »človek in žival, ki si delita življenje in dušo – če eden umre ali je ranjen, umre tudi drugi iz istega razloga ali občuti bolečino«. V prvem poglavju spoznamo deklico Liso, ki se poslavlja od staršev, ker odhaja v novo šolo, kjer bo živela v internatu. Ob slovesu dobi za bližajoči se trinajsti rojstni dan v dar pasjega mladička – volčjaka. V internatu spozna svoje sošolke in sostanovalke v isti sobi. Na predvečer rojstnega dne se sredi noči zbudi in opazi, da se njen kužek Koda in ona sama modro svetita. Spozna tudi, da lahko sliši njegove misli! Kuža ji to pojasni z besedami: »Ko dopolniš 13 let, se miselni pečat med delilci duše razbije.« (Vir: Dobre knjige)

Sarival Sosič: SIN IN SIN

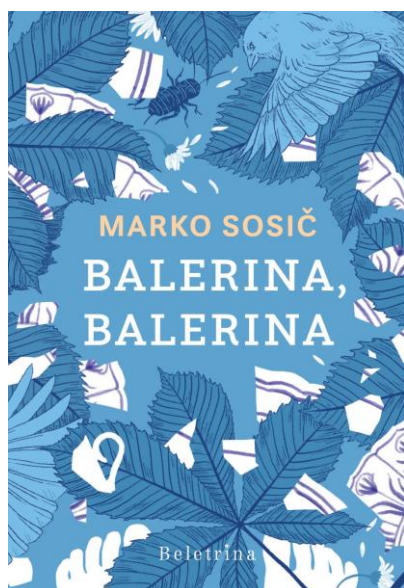

»... še vedno je bila glasba in prav tisto jutro se je glasba iz dežele večne jeseni in zime in iz dežele večne pomladi in poletja pričela združevati ...«

V knjigi Sin in sin spoznamo prvega sina, ki igra violino ter drugega sina, ki poje. V romanu ima glavno vlogo glasba, ki prečiščuje in odstira srca ljudi. Izkušnje obeh sinov se ponovijo dvakratno, oba morata opraviti isto pot, če naj ohranita zavest istosti, pripadnosti isti celoti.

Marko Sosič: BALERINA, BALERINA

Balerinin pogled na svet je ozek in poenostavljen, a prav zato je tudi bolj dojemljiv za tisto, kar je v življenju zares bistveno in pomembno.

V romanu Balerina, balerina gledamo na svet skozi oči dekleta, ki je bilo nekoč povsem normalno dekletce, potem pa se je nekaj v njej zlomilo, zamaknilo do te mere, da je nehala govoriti, se miselno razvijati, umsko rasti. Zdravnik pojasni, da se včasih zgodi tako in otrok ostane otrok, ujet v telo, ki se stara po zemeljskih zakonih. Starajo se tudi tisti, ki za Balerino skrbijo. V prvi vrsti je zanj najpomembnejša mama, pa oče in ostala družina. V širšem družinskem krogu jo obdaja izjemna pozornost, skrb, nežnost in razumevanje. Vse tisto, kar bi vsi ljudje morali imeti, a skozi zgodbo izvemo, da ni vedno tako. Vsak od Balerininih bližnjih se sooča z željo po intimni sreči, zadovoljstvu, vsak ugotavlja, kako hitro lahko življenje prinese nekaj povsem nasprotnega ali celo spolzi s tega planeta. V romanu se v lepem, poetičnem jeziku sprehodimo skozi življenje v 60. letih 20. stoletja, ki prinašajo velike dogodke. Ti prihajajo v hišo s poštarjevim pripovedovanjem, s časopisi in revijami, kasneje še s televizijskim sprejemnikom. Imeti cel svet na dlani je privilegij. A Balerina ostaja v svojem svetu, ki se nahaja nekje med sanjami in resničnostjo, med letenjem, padanjem in trdim pristankom na planetu, na svetu, ki je, kot pravi njen prijatelj Ivan, za en drek, saj tudi, če si zdravnik, ne moreš »popraviti« ljudi, kaj šele, da bi popravil cel svet. (Vir: Dobre knjige)

Patricija Kobal Sosič: PALMA BERTA

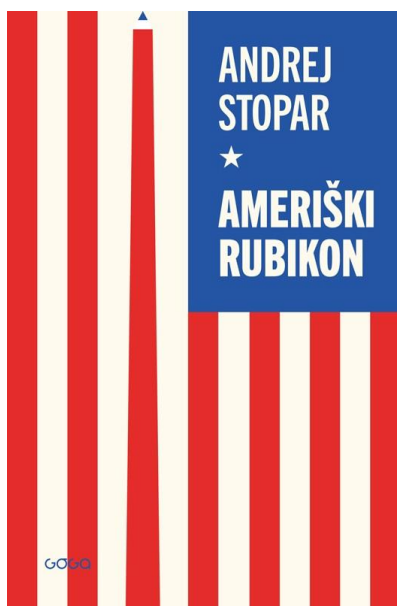
Rastline so živa bitja z zavestjo, inteligenco in čustvi.

V enem najlepših zalivov naše obale živi palma Berta z drugimi prebivalci tega parka. Osrednji liki pripovedi so živali in drevesa, ki se odzivajo na ravnanja ljudi, ki z brezbržnostjo in nečutečim odnosom do narave vplivajo na življenje vseh. V pripovedi govorijo tudi drevesa, ki jih z običajnimi človeškimi čuti ne slišimo, a občutimo njihov obup in klic k spremembi sedanjega odnosa do narave in živih bitij. Kakšna je usoda palme Berte, ki k prebujanju nagovarja vsakega posameznika? Kliče k poglobljenemu razumevanju, odgovornejšemu odnosu do vsega, kar nas obdaja, dojemanju, da so (tudi) drevesa živa bitja z zavestjo, inteligenco in čustvi. Smo pripravljeni prisluhniti drugim svetovom, ki sobivajo z nami? Bomo krepili svoje moči k vzpostavljanju ravnovesja, življenjske sile, ki povezuje vse z vsem? Bomo prižgani lučki na koncu predora prižgali še vsak svojo luč in bo velika svetilka zasvetila v temo? To so vprašanja, ki jih nosi duhovito spisana zgodba avtorice, ki bralca pritegne k branju brez predaha.

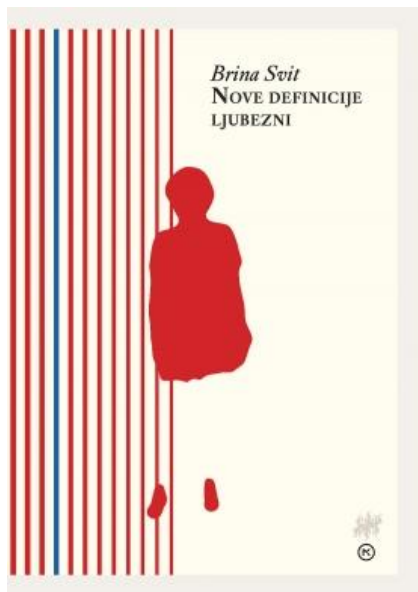
Andrej Stopar: AMERIŠKI RUBIKON

Dopisništvo iz Amerike, in to v času Trumpa in epidemije.

V drugi polovici leta 2019 je po osmih letih poročanja iz Rusije Andrej Stopar postal dopisnik iz Amerike. Natančneje iz samega Washingtona – tega nenavadnega mesta še bolj nenavadne dežele. Prišel je proti koncu druge polovice predsedniškega mandata Donalda Trumpa, ko nič več v tej družbi ni bilo predvidljivo. Kaj kmalu je spoznal, da se je znašel v državi, ki ne razume niti sama sebe. Postala je skrajno polarizirana, nato pa se je zgodila še pandemija. Ta je cel svet, ne le Američanov, pahnila v osamo, stisko, strah, jezo in nazadnje naveličanost. Stopar sedaj s časovno distanco ugotavlja, da ga nič ni moglo pripraviti na to, kar je v tej pisani državi doživel. (Vir: Dobre knjige)

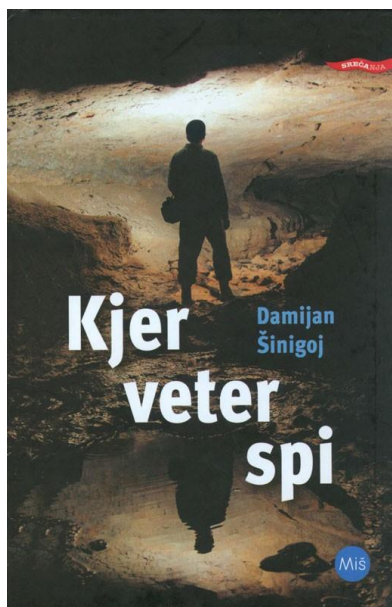
Deset različnih zgodb o ljubezni, o življenjskih spremembah, o novih začetkih.

Avtorica je v zbirko združila deset kratkih zgodb, v katerih spoznamo osrednje literarne osebe v procesu preobrazbe, velike življenjske spremembe, ki jo sproži prelomni zunanji dogodek, pomembna intimna odločitev ali zgolj na videz banalno naključje. Sila, ki premika protagoniste, je notranji konflikt, nezadovoljstvo v intimnih razmerjih, ki sproži prevrednotenje ljubezni. Avtorica pa se ne pogloblja samo v različne oblike ljubezni med partnerji, pač pa tudi v družinska medosebna razmerja in predvsem v človekovo iskrenost do samega sebe, v soočanje z lastnimi čustvi. Pisava Brine Svit je tenkočutna, protagoniste nam postopoma približa skozi vsakdanje življenjske situacije in v razmerju do številnih (prav tako čustveno skrbno dodelanih in zanimivih) stranskih oseb, bralca zelo prepričljivo in spretno pripelje do trenutka, ko osrednja oseba zgodbe (v večini zgodb moški ali ženska v zrelih letih) odvrže staro dojemanje same sebe, ko izstopi iz konvencionalnih partnerskih in družbenih vlog in zahteva zase novo avtentično obliko življenja, novo definicijo ljubezni.

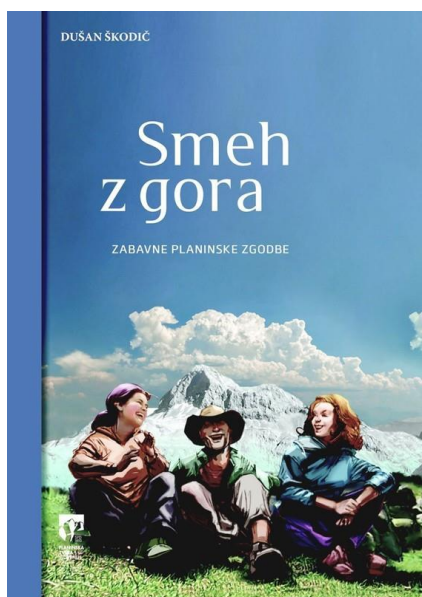
Damijan Šinigoj: KJER VETER SPI

Prepih je dobro znamenje!

Avtor bralca popelje na jamarsko avanturo, kjer rovi brez prepiha niso povezani s površjem. V knjigi se prepletata dve zgodbi. Reševalne ekipe na terenu imajo spet polne roke dela. Izginil je tudi uslužbenec Zavoda za gozdove ... Najstnika Blaž in Irena se neodgovorno odpravita v jamo. Ogled jame se sprevrže v skorajšnjo tragedijo. Ujeta v jami si želita čim prej domov. Se bosta rešila? Ju bodo sploh našli? Napeto! Si predstavljate, kako je ležati v meandru in (premišljeno) napredovati po centimetrih ... Njuna dogodivščina se začne z zbadanjem in selfiji, nadaljuje z doživljanjem strahu. Se bo morda končala s poljubom? Zanimivo branje. Za mlade (tudi po srcu), radovedne in ljubitelje jam! Jamarsko pravilo: Če greš v jamo, pustiš sporočilo, v katero jamo si šel, in predvideno uro prihoda! (Vir: Dobre knjige)

Dušan Škodič: SMEH Z GORA

»Gore z distance vzbuja idilična občutja.«

Dušan Škodič, pisec zabavnih planinskih prigod *Smeh z gora*, bralce spomni na čas avtobusnih voženj do izhodišč, srečanj z obmejnimi graničarji ali iskanja družic na planinskih portalih. Dobrašen del zbirke pa vseeno obravnava klasične planinske prigode in nezgode v planinskih kočah, ob nežnih srečanjih in prigodah z gornškimi »poznavalci«. Zgodbe dopolnjujejo odlične ilustracije Milana Plužareva.

Simona Škrabec: VRAČAM SE IZ GOZDA Z OBARVANIMI ROKAMI

Kratke zgodbe svetovne popotnice.

Pred nami so utrinki s potovanj ali prihodov domov, ko se avtorica na kratko ustali. Eno nogo ima ves čas naslonjeno na skalo, druga je v zraku, iščoč opore za nadaljnji korak. Potovanja so paradoksalno v funkciji iskanja doma, identitete, sebe, pripadanja. S tem, ko spozna »drugost«, »drugega«, spozna sebe, svoje bistvo. Opisuje dogodke in kraje z vsega sveta, vse to ji služi kot ogledalo (to besedo večkrat uporabi). Kljub svoji (nezavedni) potrebi po »ostati nevidna«, neodvisna, nikoli več zlorabljen, se mora še enkrat in vedno znova soočati z ranljivostjo, krivico, bolečino lepote. Svet ji ob opazovanju drobnih dogodkov odgovarja, kako pomemben je odnos do sebe, svoje zgodovine. Njena zgodovina se namreč prične z oznako »kopile«, nadaljuje z »odseljenka in priseljenka«. Pomembno je opazovanje, strmenje v zrcala, odnos do najmanjših: ptic, črčkov, svetilke na umazani steni, krožnika z večerjo do »od borovnic obarvanih rok«. (Vir: Dobre knjige)

Marija in Andrej Štremfelj: OBJEM NA VRHU SVETA

Avtobiografski roman Marije in Andreja, ki sta se objela na vrhu sveta kot prvi zakonski par v zgodovini himalajskih vzponov.

7. oktobra 1990 sta Marija in Andrej z roko v roki stopila na 8848 m visoko streho sveta. Marija je bila prva Slovenka, tretja Evropejka in 13. ženska na svetu, ki ji je to uspelo. Andrej je enajst let pred tem že stal tam. Skupaj z Nejcem Zaplotnikom sta bila prva Slovenca, ki sta osvojila Sagarmatho, čelo neba, kot pravijo Mount Everestu v Nepalju oz. Čomolungmo, tibetansko mati veselja. Je edini na svetu, ki v rokah drži dva zlata cepina in edini Slovenec, ki je dvakrat splezal tako visoko. Pred nami je knjiga, v kateri vsak na svoj način podoživljata tisti čas. Dobršen del je posvečen odpravi Alpe Adria Sagarmatha, v kateri je bilo 13 slovenskih in italijanskih alpinistov. Predvsem pa je to knjiga o njunem življenju. O strahovih, željah, žalosti in veselju. Takrat sta prvič na odpravo odšla oba skupaj. Doma sta za skoraj tri mesece v varstvu domačih pustila dva majhna otroke. Vsi težki trenutki, kot pravita v knjigi, so izginili v pozabo. Zakonca Štremfelj sta uspešno združila družino in vrhunski alpinizem. (Vir: Dobre knjige)

Nadja Terčon: SAVA & JOLANDA

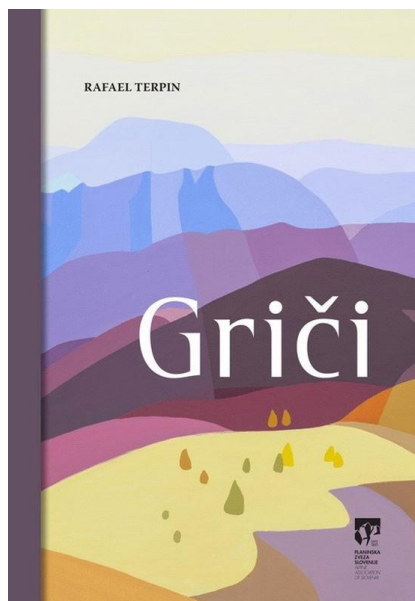
Ženski v moškem svetu.

50. leta prejšnjega stoletja. V pristanišču v New Yorku se zasidra jugoslovanska ladja, na katero bodo natovorili 5000 ton hrane (pomoč ameriške dobrodelne organizacije Care jugoslovanskim narodom), ki jo bo odpeljala na Reko. Ladja pritegne pozornost očividcev, ti ne morejo verjeti, da sta na njej dve ženski, mladi pomorščakinji, ki skupaj z moškimi sodelavci pomagata pri pregledovanju tovora. O »brhkih brinetki in blondinki«, malo starejših od dvajset let, se razpišejo mediji, celo ameriški. Čeprav delo na ladji ni bilo preprosto, sta mladi ženski izkusili to, o čemer so številne njune vrstnice, ki so morale biti v skladu z določili družbenega spola predvsem žene, gospodinje, matere, lahko le sanjale. Mladenkama je bilo ime Sava Kaluža (1929–2014) iz Postojne in Jolanda Gruden (1930–2014) iz Nabrežine pri Trstu. Bili sta prvi slovenski in jugoslovanski pomorščakinji.

Rafael Terpin: GRIČI

Hvalnica domačim gričem v besedi in sliki.

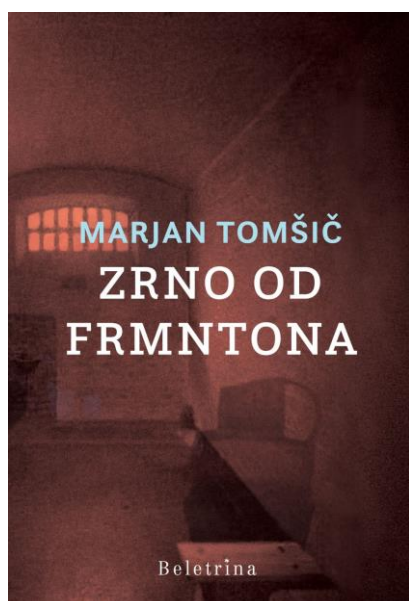

Idrijčan Rafael Terpin v svoji knjigi Griči objavlja del bogate zbirke zapisov, ki jih je od leta 1972 do danes objavljaval v ugledni reviji Planinski vestnik. Od plahih začetkov so njegovi zapisi z leti postajali vse pogumnejši in v njih je bilo vse več avtorske note. Prav to še danes bralci najbolj cenijo. Rafko Terpin se uvršča v krog sodelavcev revije z najdaljšim stažem. Po izobrazbi je akademski slikar, knjigo je opremil z lastnimi slikami, kar delo pomembno poživlja. Zbrana besedila so na prehojenih poteh privrela iz njegove duše. Slikajo nam krajino, občutke in svet, ki počasi izginja. Ostaja le še na njegovem papirju. Zanos, s katerim svoja doživljanja podaja, je nalezljiv, njegove izbrane besede pa navdihujoče in božajoče. Z izjemnim občutkom za videno in s smislom za arhitekturne sestavine gričem, med katerimi je rasel, ne bi mogel zapeti lepše hvalnice, ki je, žal, hkrati tudi rekviem. Izginjajoča dediščina se ima prav njemu zahvaliti za spoštljivo slovo.

Marjan Tomšič: ZRNO OD FRMNTONA

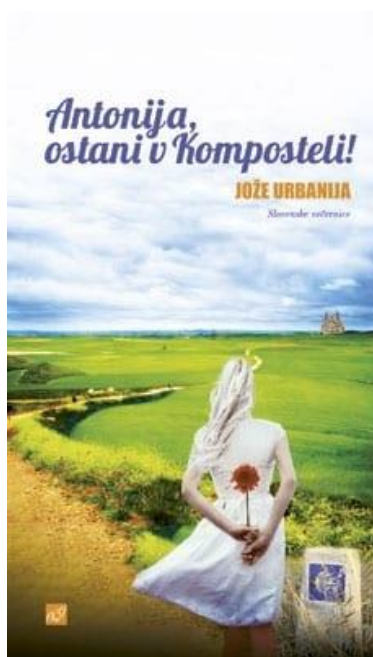
»Otroci moji, naj se zgodi karkoli, ne obupat!«

Legendarni roman, ki je prvič, v okrnjeni obliki, izšel leta 1993, je nadaljevanje Šavrink in spominov na Marijo Franca. Zgodba je umeščena v povojna leta, obdobje izgradnje nove družbe, nove ljudske oblasti in novih meja. Šavrinke, ki so prej trgovale med Istro in Trstom, so se nenadoma znašle pred dvema mejama. V spodnjo Istro so spet hodile po jajca in drugo robo, vendar nič več z osli in bisagami, ampak z vlakom. Odkupovale so le tisto, kar se je dalo pretihotapiti preko meje v Trst. Neke noči Tomšičevo junakinjo aretirajo in zaprejo, ker ni in ni hotela izdati imen Istranov, ki so čez strogo zastraženo mejo med Jugoslavijo in cono B tihotapili begunce. V ženskem zaporu je doživljala svojo najhujšo kalvarijo v življenju. Ponatis prinaša tudi avtorjev predgovor, v katerem prvič spregovori o okoliščinah in strahu, ki so spremljali prvo objavo.

Jože Urbanija: ANTONIJA, OSTANI V KOMPOSTELI

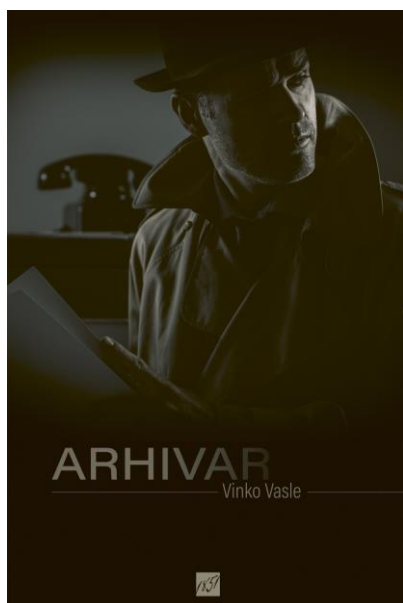
Njuna pot v Kompostelo se je končala zelo drugače, kot sta pričakovala.

Sodoben način življenja zahteva svoj davek. Firme uspešnega podjetnika Alberta zahtevajo, da je kot poslovnež vedno korak pred konkurenco, mednarodni projekti pa tudi od Antonije zahtevajo, da je vedno na razpolago. To ju vse bolj oddaljuje, zato Antonija predlaga, da se za dva tedna s kolesi podata na znano romarsko pot v Santiago, kjer bosta lahko našla čas za osvežitev njunega odnosa. Antonija se želi na poti tudi poglobiti vase in razmisliti o njunem odnosu, Albertu pa je pot v športni izziv. Toda pesek na usodnem ovinku spodnese Antonijino kolo, poškodbe so hude in za Antonijo usodne. Bo španskemu nevrokirurgu, ki se je slučajno istočasno znašel na romarski poti, uspelo rešiti slovensko romarko? Bo Albert našel pot za rešitev njunega odnosa?

Vinko Vasle: ARHIVAR

Napeta kriminalna zgodba po dogodkih iz naše preteklosti.

Ponovno odprtje dosjeja navideznega samomora Simona Razingerja, arhivarja, ki je v sedemdesetih letih umrl v sumljivih okoliščinah, še po več desetletjih sproža skrivnostne smrti ljudi, ki so bili z njim tako ali drugače povezani in bi znali kaj več povedati o njegovi smrti. Neraziskani zločini iz prvih dni osvoboditve leta 1945 imajo posledice še v 21. stoletju, saj so glavni akterji še živi in na pomembnih položajih. Družinske tragedije za vedno pustijo svoj pečat na preživelih in preteklost se vedno znova odpira, vse dokler ni pojasnjena. Bosta kriminalist Mitja Rebolj in Gregor Kralj, uslužbenec Slovenske obveščevalne varnostne agencije, uspela izvedeti resnico in se rešiti iz pasti, ki jima jih vpleteni nastavljajo? (Vir: Dobre knjige)

Irena Velikonja: ŽIVLJENJE BREZ PSA

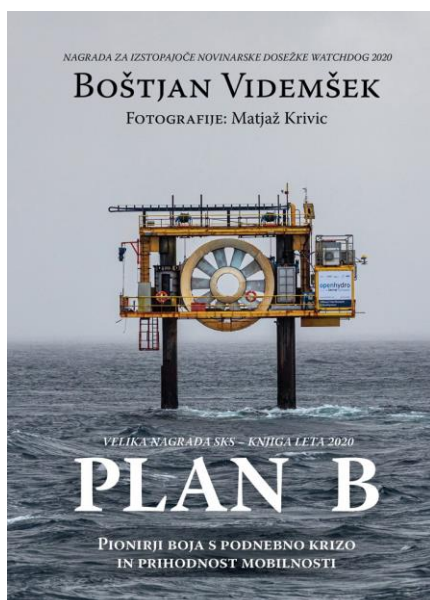
Mladinski poučni roman o najstnici Neji.

Zgodba mlade zapuščene najstnice Neje, ki po odhodu mame živi s svojim očimom. Neja in oči Peter se zaradi finančnih težav preselita na vas, kjer je življenje drugačno kot v mestu, predvsem je polno predsodkov. Čeprav Peter ni njen oči, dobro opravlja to delo, dokler ga v Nejini šoli na roditeljskem sestanku ne obtožijo, da zlorablja Nejo in je do nje nasilen. Bo Neja ostala pri Petru in dobila svojega psa?

Boštjan Videmšek: PLAN B

Knjiga, ki ponuja vpogled v rešitev Zemlje.

Raziskovalni novinar, poročevalec s terena (večinoma z vojnih območij), pisec Boštjan Videmšek pravi čas opazi, da novinarstvo in moč argumenta izgubljata pozornost poslušalcev, bralcev. Videl je že toliko sveta, sprijenosti in vojn, da ve, kaj se dogaja. Postali smo neobčutljivi, selektivni, resnico o našem svetu odklanjamo, saj je preveč strašna. Naša pozornost je ugrabljena, prodajajo nam pravljice, izmišljen svet, mi pa to radi kupujemo v vseh pojavnih oblikah. Vdih – izdih. Umikamo se v svoje vrtičke, sanjske svetove kot v kakem Ballardovem distopičnem romanu, se zapiramo vase in izgubljammo esenco človeškosti – socialno življenje, empatijo. Naš pisec vztraja do konca na vojnih žariščih in poroča, poroča, upa, da s pisanjem kaj spreminja. Počasi vseeno opazi, da se spričo občutka nemoči tudi sam že poslužuje cinizma, ne najde več smisla v poročanju, izgublja vero v človeštvo, v dober konec. Kljub temu pa se odloči, da nam bo raje ponudil popis že obstoječih rešitev, upanje. (Vir: Dobre knjige)

Jani Virk: JAKA IN VANE

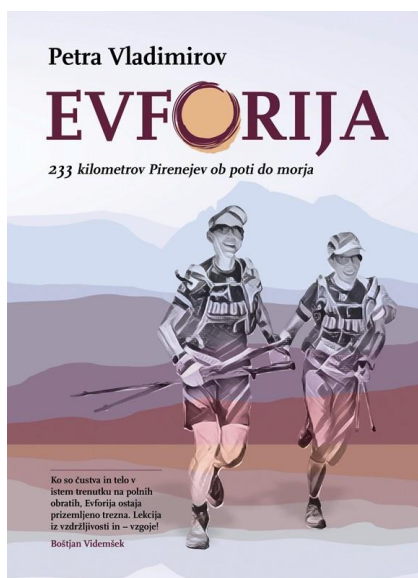

Zgodovinsko-sentimentalni roman o Jaki in Vanetu v osemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Virkov roman je spomenik osemdesetim letom, času, v katerem je odraščal. Zgodba govori o prijateljstvu dveh fantov (moških) Jaki in Vanetu. Jaka, ki po zaključku gimnazije sanja o svobodi in prihodnosti z ljubljeno punco Katjo, mora jeseni kot večina njegovih vrstnikov v jugoslovansko vojsko. Tam spozna odbitega ljubljanskega pesnika Vaneta in se z njim spoprijatelji. Povezana ostaneta tudi po služenju vojske. Družita se v času študija, skupaj potujeta po Evropi in Španiji. Roman v katerem veliko izvemo o takratnem literarnem in umetniškem gibanju, slikarstvu, Goyi, glasbi ... Zanimivo branje za vse, ki so odraščali v tistih časih, pa tudi za tiste, ki želijo omenjeno obdobje podrobneje spoznati.

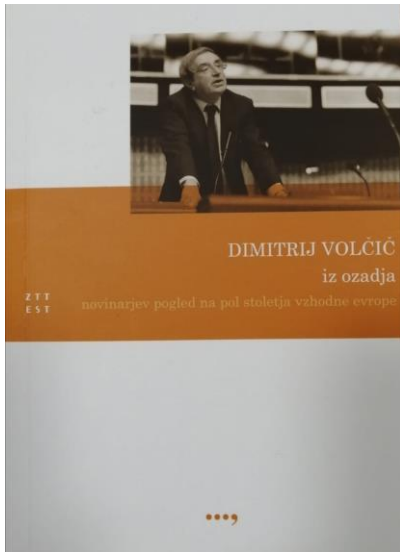
Petra Vladimirov: EVFORIJA

Evforija ni tek. Tudi tekma ni. Je srečanje. S samim seboj in tistim, ki je zadaj.

Ultra preizkušnjo telesa in duha, Evforijo vrhov, so si v Andori domislili leta 2017. Petra (Cici) jo je slučajno zasledila na spletu in sporočila prijateljici Žani (Mucki), da se je bosta lotili še istega poletja. In to najdaljše razdalje – 233 kilometrov. Premagati bo potrebno 20.000 metrov vzpona, prav toliko spusta in splezati na 37 vrhov, višjih od 2500 metrov. Pot za povrh ni označena, ampak jo je potrebno najti s pomočjo GPS naprave. Njuna prva Evforija se je zaključila po petih urah. Po pobočju se je privalila skala, ki jo je sprožil nekdo nad njima, in rentgen je pokazal zlom mečnice. Sledila je mukotrpna rehabilitacija, med katero Petre ni prevevala evforija. Julija je ekipa »Cici in Mucki« ponovno stala na startu. In že pet let zapovrstjo julija stojijo mulci Vzgojnega zavoda Kranj, kjer je Petra vzgojiteljica, na startu pohoda Alpe–Adria. Približno 180 kilometrov jih loči do cilja v Piranu. V Evforiji se prepletata obe zgodbi. Udeleženci obeh preizkušenj gredo skozi lastno nemoč in samopotrjevanje. In kot pravi avtorica: »Cilj je poslednje dejanje v nizu mnogih, prazno samo po sebi. Z vso veličino ga napolni opravljena pot«. (vir: Dobre knjige)

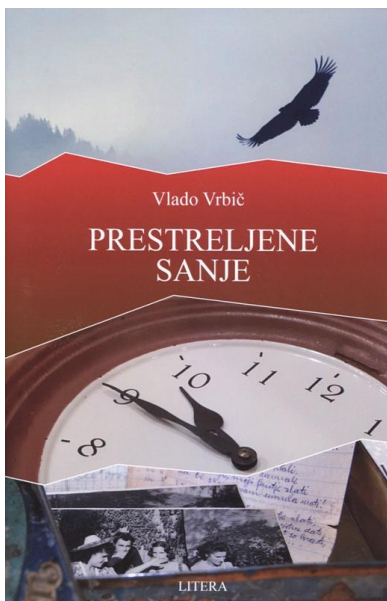
Dimitrij Volčič: IZ OZADJA

Novinarjev pogled na pol stoletja vzhodne Evrope je prva slovenska knjiga enega vidnejših dopisnikov italijanskega radia in televizije, Dimitrija Volčiča.

Volčič je bil v svoji karieri priča nekaterim najpomembnejšim dogodkom zgodovine prejšnjega stoletja, ki jih je spretno in z merico humora prenesel na strani te knjige. Opisuje srečanja, ki jih je imel z Aleksandrom Dubčkom, z Mihailom Gorbačovom, z italijanskim predsednikom Oscarjem Scalfarom in še z drugimi vidnimi osebnostmi. V knjigo je vpletel spomine na svoje otroštvo v naših krajih, ki so zanimiva slika tistega časa in hkrati tudi vpogled v njegovo mladostniško vizijo sveta.

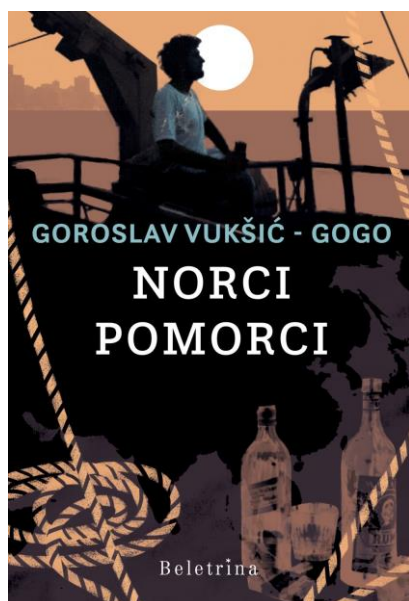
Vlado Vrbič: PRESTRELJENE SANJE

Roman o mladem pesniku in narodnem heroju Karlu Destovniku – Kajuhu.

Kratka, dramatična življenjska zgodba bistrega in tenkočutnega Karla, doma iz Šoštanja, v času pred in med prvo svetovno vojno. Avtor je zgodbo junaka od njegovega otroštva, odraščanja, ljubezni, pisanja, ilegalnega dela, odhoda v partizane, njegovega delovanja v kulturniški skupini Štirinajste divizije ter do njegovega preranega konca zapisal na podlagi dejstev, pisem, pesmi, zgodovinskih gradiv in ohranjene zapuščine.

Odraščanje na morju in globoko prijateljstvo, vpeto v vznemirljive prigode.

Koliko je Goroslava Vukšića Goga v njegovih likih, se bo verjetno spraševal zvedavi bralec, ko bo segel po njegovem romanu Norci pomorci? Kaj se je zares zgodilo in kaj je plod avtorjeve domišljije? Koliko različnih usod je avtor združil v likih glavnih protagonistov? Ta vprašanja zagotovo niso nepomembna, saj še dodatno burijo že tako razvneto bralčevo domišljijo, a odgovor na njih pozna le avtor sam. Norci pomorci je zgodba o odraščanju, osamljenosti, ujetosti, izkušnjah in odvisnostih. Je nekakšen »potopis odraščanja«, kot je zgodbo v spremni besedi odlično označil Igor Saksida. Norci pomorci je romaneskni prvenec, a se bere kot delo verziranega pisca. Norci pomorci je rokenrol. Brezkompromisen, nebrzdani, surov in neposreden. Norci pomorci je divja ježa skozi življenje! Zajahajte konja in se prepustite rodeu, naj vas premetava skozi besede, stavke in povedi. Skozi življenje, kot pluje ladja čez razburkane oceane. (Vir: Dobre knjige)

Sara Zupan: ZAPISKI NORE SLADOSTRASNICE

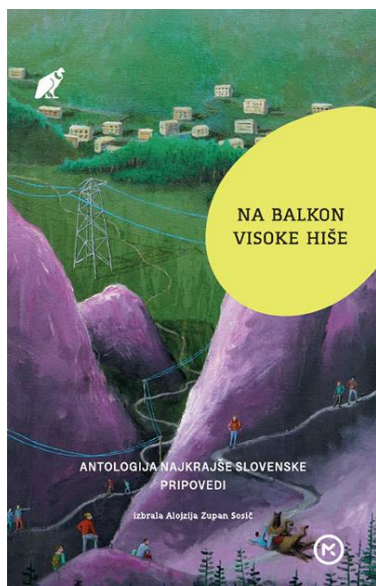
Ko ljubljeni moški postane središče veselja.

Prvenec Zapiski nore sladostrastnice je roman in dnevnik študentke književnosti, ki svoja razmišljanja o svetu in literaturi prepleta z mukami in s srečo neizživete ljubezni. Pri tem pogosto zapade v patetiko, česar se zaveda tudi sama, a nekako ne more izstopiti iz tipično ženskega dojemanja ljubezni, v katerem je ljubljeni moški središče njenega veselja. Ko je po mnogih preobratih že videti, da se bo njeno hrepenenje izpolnilo, se vse obrne v drugo smer. Roman je do neke mere biografski, je zanimiva osebna zgodba, naslov pa pravzaprav izvira iz Sarine ljubezni do zdravih sladici.

NA BALKON VIŠOKE HIŠE

119 kratkih pripovedi od reformacije do sodobnega časa.

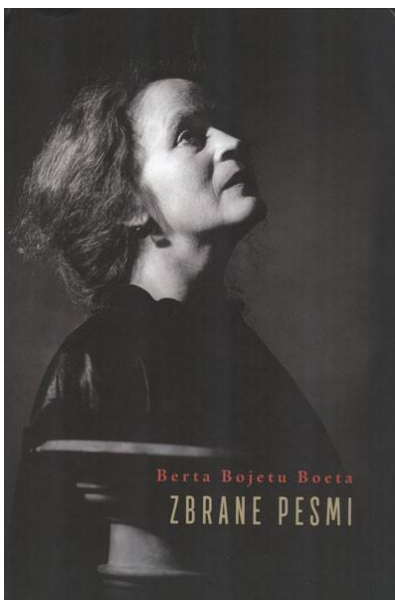

Alojzija Zupan Sosič je v eni knjigi zbrala pripovedi, ki jih družijo dolžina – vse so zelo kratke, dolge stran, dve, redko več. Družijo jih tudi pestrost. Pripadajo najrazličnejšim obdobjem in segajo od 16. do 21. stoletja. Med avtorji in avtoricami najdemo tako znane in uveljavljene pisce kot tudi neznane, spregledane literate. Pripadajo različnim generacijam in prihajajo z vseh koncev Slovenije. Predvsem pa so pripovedi žanrsko raznolike, saj je urednica v zbirko uvrstila pravljice, črtice, kratke zgodbe, basni, povesti, humoreske, satire ... Vsekakor gre za zbirko, ki na najboljši možen način prikaže bogastvo slovenske literarne ustvarjalnosti.

POEZIJA

David Bandelj: ENAJST LET IN POL TIŠINE

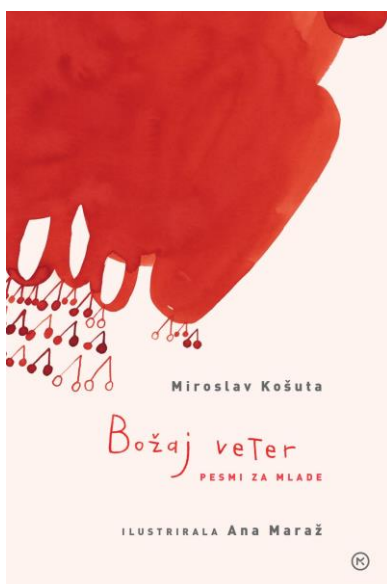
Berta Bojetu: ZBRANE PESMI

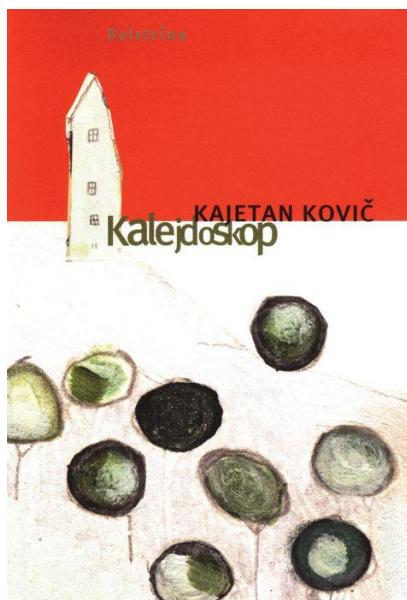
Milan Dekleva: IN VSI SO OČARANI Z MESEČINO
(OKROG PESMI)

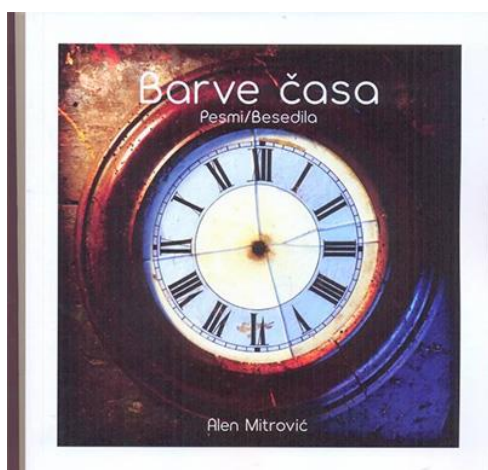
Simona Gobec: KARANTENSKIH 40

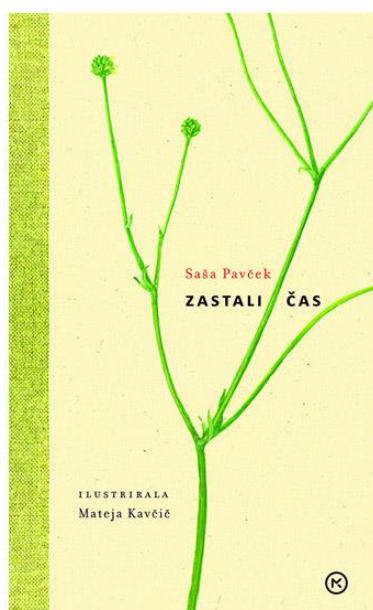
Miroslav Košuta: BOŽAJ VETER

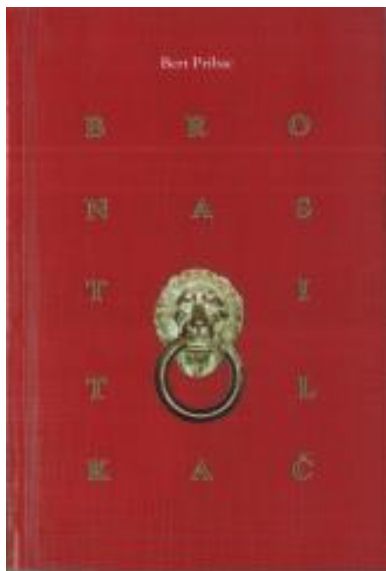
Kajetan Kovič: KALEJDOSKOP

Alen Mitrović: BARVE ČASA

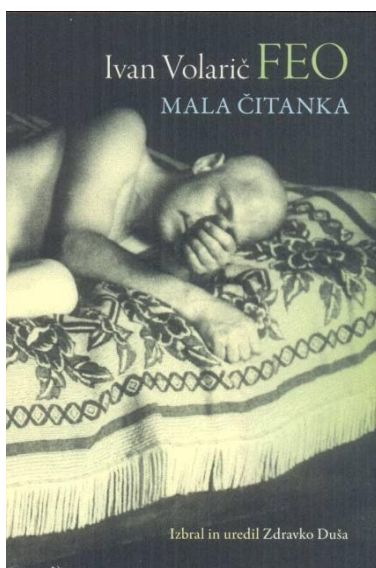
Saša Pavček: ZASTALI ČAS

Bert Pribac: BRONASTI TOLKAČ IN DRUGE PESMI

Muanis Sinanović: KRHKE KARAVANE

Ivan Volarič: MALA ČITANKA

